

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale, izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Matjaž Brojan, Stefan Marković, Anton Orel, Marjan Gorza, Pavel Pevec, Franc Tekavec, Vera Vojska, Cveta Zalokar-Oražem.

Glavna urednica: Vera Vojska, tel.: 721-359, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel.: 721-686, tehnični urednik: Franc Mazovec, tel.: 323-841. Fotografije Vido Repanšek. Glasilo izhaja v nakladi 13.900 izvodov in ga tiska Tiskarna Ljudske pravice Ljubljana. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 94, Domžale, p.p. 20, naročene oglase posreduje v uredništvo, Ljubljanska 94. Glasilo je na podlagi sklepa št. 421-1/72 z dne, 26.11.1974 Sekretariata za informacije izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne, 25.7.1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne, 24.4.1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

Celovitejša vključitev komunistov na vseh področjih

20. februarja 1986 so se zbrali domžalski komunisti v dvorani Biotehnične fakultete v Grobljah na letni programsko volilni konferenci. Zanj so pripravili celovito poročilo o delu OK ZKS Domžale, ki so ga dobili vsi delegati. Detajlno je v njem predložena problema tika družbenoekonomskih odnosov in ocenjeno stanje, problematika in predvidene rešitve za materialno proizvodnjo, družbene dejavnosti, vzgojo in izobraževanje, zdravstvo, otroško in socialno varstvo, kulturo, raziskovalno dejavnost, zaposlovanje, telesno kulturo in za druga področja.

Opredeljeno je bilo mesto domžalskih komunistov v izgradnji političnega sistema socialističnega samoupravljanja, organiziranosti splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite. Prav tako je v poročilu obdelano področje idejnega razvoja ZK, organizacijske in kadrovske razmere, podano pa je tudi obilo numeričnih podatkov o delovanju komunistov v občini v preteklem obdobju.

— aktiviranju in delovanju živečih komunistov v krajevnih skupnostih je treba posvetiti posebno pozornost. Pri komunistih moramo doseči, da bodo svoje aktivnost izkazali tako v delovni organizaciji kot v krajevni skupnosti.

Večkrat poudarjeno dejstvo, da na zbora občanov, manifestacijah in praznovah ni prisotna niti tretjina komunistov, ne daje članom ZK med občani tistega ugleda, ki bi moral biti svojsten slehernemu komunistu. To pa tudi pomeni, da precejšnje število komunistov ni aktivnih.

V pogledu uresničevanja kadrovske politike in usmeritev ZK v občini Domžale ne morejo biti povsem zadovoljni. Vse premalo so komunisti delovali pri kadrovanju na vseh področjih. Ocenjujejo, da pri imenovanju vodilnih kadrov in kadrov s posebnimi pooblastili komunisti niso imeli dovolj vpliva, saj je v zelo redkih primerih osnovna organizacija ZK v delovni organizaciji razpravljala o razpisu in sodelovala pri sprejemu oz. zaposlitvi vodilnega ali vodstvenega delavca.

Če govorimo o avantgardnem delovanju v ZK, tedaj moramo uveljavljati tudi avantgardno vlogo v kadrovanju. Večji del aktivnosti drugih družbenopolitičnih organizacij v občini je komunistov in dolžnost je, da z usklajenimi kadrovskimi usmeritvami komunisti delajo v organih občinskega komiteja tako, da bo v bodoče vpliv na kadrovanje tudi viden, seveda ob upoštevanju javnosti v vseh sredinah.

Potem, ko je opozoril na napake splošnega informiranja in posebej članov ZK, ki prejemajo vse premalo pravih informacij, se je lotil tudi

vprišani delovanja ZK Domžale v občini je podčrtal:

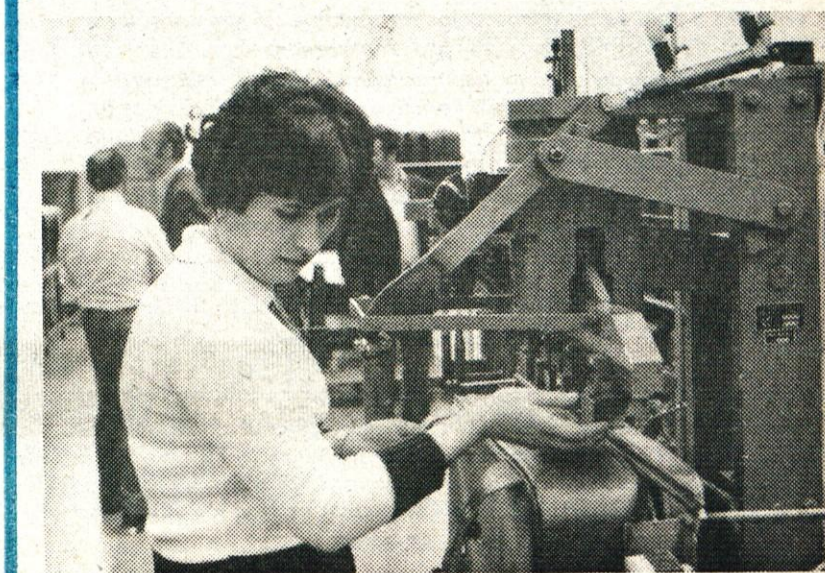
— ustanovitev in aktiviranje svetov ZK v krajevnih skupnostih. Doslej so delno uspeli z ustanovitvijo sveta le v KS Simona Jenka in Vencija Perka. Delovanju teh pa niso posvetili dovolj pozornosti. Programi so delno izdelani in razen same ustanovitve ni aktivnosti. Ustanovitev je potrebna še v KS Slavka Šlandra, KS Radomlje, KS Mengeš, KS Moravče in KS Vir.

— ustanovitvi aktivov komunistov je bilo namenjeno nekaj več pozornosti, vendar delovanja še niso dala pričakovanih rezultatov. Aktiviranju in delovanju aktiva neposrednih proizvajalcev in aktiva direktorjev — to je gospodarske zbornice, je ena od prednostnih nalog. Vprašanje gospodarjenja in stabilizacijskih ukrepov je gotovo ena najvažnejših nalog v sedanjem ekonomskem položaju Jugoslavije.

Uvodni plenarni del letne programsko volilne konference je pričel predsednik OK ZKS Domžale Lado Škrjanec.

Poudaril je, da poročilo o delu nakazuje konkretne probleme, da je dokaj celovit pregled dela organov občinske organizacije ZK v preteklem štiriletnem mandatnem obdobju, pregled uresničenja dokumentov centralnega komiteja ZK Slovenije in še zlasti 13. oz. 16. seje CK ZK Jugoslavije. Poročilo so pripravili člani predsedstva in komiteja glede na zadolžitve po posameznih področjih in delavki komiteja, dopolnjeno pa je bilo na seji občinskega komiteja dne 30. januarja letos.

V svojem uvodu programsko volilne konference je opozoril na nekatere zadeve. Med temi ključnimi

Mamici za 8. marec

Medeni srček imam,
komu naj ga dam?
Tebi mamica, ker te rada imam.

Šopek rož imam,
komu naj ga dam?
Tebi mamica ti za praznik dam.

Danes ti praznuješ,
toda spet naprej načrtuješ,

da bi bili srečni vsi,
to te vedno zelo skrbi.

Bodi srečna danes ti
in tudi vse prihodnje dni,
to ti želimo tvoji vsi.

Anica URBAS
Martin Koželj
Dob pri Domžalah

vprišani domžalskega informiranja. O tem je povedal:

„Vsekakor smo premalo storili pri informiranju članstva o naših tudi pomembnejših zadevah. Množica dogodkov gre mimo nas. Če izpostavimo najvažnejše seje občinskega komiteja ZK in nenazadnje tudi seje predsedstva skupaj z osnovnimi organizacijami v organizacijah združenega dela ali v krajevnih skupnostih. Le teh je bilo kar 17. Od skupaj 97 sej, je bilo 68 razširjenih in vsiljuje se vprašanje, ali ni bila katera toliko pomembna, da bi o njej napisali nekaj stavkov. Prav gotovo je bila pomembna tudi katera od številnih sej organov občinske organizacije ZK. Smatram, da je bilo v preteklosti storjenega dosti več, kot le golo naštevanje dnevnih redov in statističnih podatkov o številu sej. Globoko sem prepričan, da prikazovanje

delovanja ZK Domžale le v črno-beli sliki in predvsem z negativnostmi, ugotovljenimi ob obravnavi 13. seje CK ZKJ in tudi preje, ne daje prave slike našega dela.

Predlagam, da bi v predsedstvu ali v komiteju posebej zadolžili enega od članov za informiranje ter ponovno oživili delo komisije za informativno in propagandno dejavnost. Vse premalo je informacij o našem delovanju v številnih glasilih v organizacijah združenega dela, redkokdaj v Občinskem poročevalcu, skoraj nikoli pa v našem glasilu Komunist in drugih glasilih ter medijih.

Podružbljanje splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite bo treba dati več veljave in ne le forum-ska reševanja ob akcijah NNNP in

(Nadaljevanje na 2. strani)

Kajuhova nagrada dr. Velimiru Vulikiću:

Dragocen prispevek zgodovini NOB

Pred dnevi, 21. februarja 1986 so v mali dvorani Cankarjevega doma podelili letošnje Kajuhove nagrade. Spomin na prvega pesnika NOB Karla Destovnika — Kajuha in na njegovo delo je oživel Tone PARTLJIČ, predsednik Društva pisateljev Slovenije. Za velike dosežke sta založbi Borec in Partizanska knjiga podelili Kajuhove nagrade naslednjim nagrajencem: dr. Velimiru Vulikiću za delo *Zobozdravstvena služba v NOB na Slovenskem*, Branku Gradišniku za delo *Leta, Radu Bordonu za delo Sipine*, Sandiju Sitarju za delo *Letalstvo in Slovenci — poinirsko obdobje in prva svetovna vojna* ter Marjeti Novak za delo *Kristina*.

DR. VELIMIR VULIKIĆ
je v svoji monografiji natančno in dokumentirano raziskal organizacijo in razvoj zobozdravstvene službe v NOV in PO Slovenije, tako v operativnih enotah kot v

zaledju, delovanje zobozdravstvenih ekip in problematiko zobnih in ustnih bolezni med borci. S prikazom udeležbe slovenskih zobozdravstvenih delavcev v NOB in kadrovske sestave zobozdravstvene službe je njeno podobo zaokrožil v celovito zgodovinsko delo. Avtor je s to knjigo ustvaril dragocen prispevek k zgodovini narodnoosvobodilnega boja in revolucije slovenskega naroda, prispevek, ki je hkrati tudi prva monografija o zobozdravstveni službi v partizanski vojni v Jugoslaviji.

Letošnji Kajuhovi nagrajenci v Cankarjevem domu.

To zajetno Vulikićevo delo je dragoceno nadaljevanje že obsežne bibliografije iz zgodovine zdravstva oz. zobozdravstva na Slovenskem.

Želimo si, da bi svoje znanstveno—raziskovalne moči čimprej usmeril tudi na zgodovino zdravstva v naši občini. Ko izrekamo to željo v imenu bralcev in vseh občanov domžalske občine, dr. Velimiru Vulikiću iskreno čestitamo!

M. Brojan

Franček Bohanec podeljuje Kajuhovo nagrado našemu občanu dr. Velimiru Vulikiću.

Tok besed prenesti v moč dejanj...

Za sejo občinske konference ZKS Domžale, ki so jo domžalski komunisti pripravili 20. februarja 1986, so pripravili pregledno poročilo o delu za preteklo mandatno obdobje. V tem poročilu si je moč po posameznih, vsebinsko zaokroženih temah ustvariti pogled na opravljeno — in neopravljeno. Dokajšnja mera kritičnosti, ki je vnešena v ustvarjalni pristop k poročilu, je porok za to, da bodo komunisti ugotovitev stanj po posameznih področjih in naloge v zvezi s tem odgovorneje uresničevali v prihodnje. V nadaljevanju povzemamo nekaj ugotovitev, ki jih je prineslo poročilo.

Tudi v naši sredini je bila vodena aktivnost — opiranje na lastne sile. Aktivnost — opiranje na lastne sile — je bila vodena v OZD, ki jih je izbralo predsedstvo OK ZKS Domžale in so osrednji nosilci gospodarskega in družbenega razvoja naše občine. Namen akcije je bil učinkovitejši gospodarjenje in upravljanje z družbenimi sredstvi, boljša izraba proizvodnih zmogljivosti in znanja, sodobna organizacija strukture proizvodnje, uvajanje sodobne tehnologije v okviru danih možnosti ter spreminjanja strukture proizvodnje.

Znanje je pomembno...

V organizacijah združenega dela, ki so pravočasno spoznale pomen znanja, razvoja tehnologije in organizacije dela, so rezultati opiranja na lastne sile vidnejši. Kažejo se v opremljenosti, organiziranosti, razvoju in po-

slovni učinkovitosti ter ustreznih kadrovski zasedbi.

Na področju kmetijske proizvodnje je v ospredju problem obratnih sredstev in nadaljnje rasti cenovnih nesorazmerij znotraj produkcijskih verig. Uspešno so pripravili prej neuporabna zemljišča za bodočo kmetijsko proizvodnjo.

Izvoz — več od predvidevanj...

Na področju izvoza je ilo doseženo več, kot so OZD planirale glede na nestimulativno ekonomsko politiko in omejitve uvoza opreme za modernizacijo proizvodnje. K doseženim rezultatom pa so gotovo vplivale ekonomske vzpodbude delavcev v izvoznih OZD, realnejši tečaj, kreditna politika in subjektivni faktorji v OZD in občini. Srečevali pa smo se in se še bomo z omejenimi možnostmi v Papirnici Količevo za vračanje deviznih anuitet.

Celovitejša vključitev komunistov na vseh področjih

Nadaljevanje s 1. strani

podobno. Komiteji za SLO in DS se morajo uveljaviti kot idejnopolitični in mobilizacijski organ odločanja v primeru nastalih razmer, ki sodijo v njihovo pristojnost.

V okviru prizadevanja za večjo učinkovitost organizacije in delovanja ZK kot celote, so komunisti dali velik poudarek idejnopolitičnemu izobraževanju in usposabljanju komunistov. V letu 1984 so sprejeli v vseh osnovnih organizacijah ZK temeljite srednjeročne programe usposabljanja, ki jih bo treba tudi uresničiti. Evidentiranih za začetek posameznih seminarjev je večje število, realizacija pa je bistveno drugačna. Na primer občinska politična šola — na seznamu je bilo preko 100 članov, ob začetku seminarja navzočih le 19. Izobraževanje in usposabljanje komunistov je povezano tudi z evidentiranjem kandidatov na katerokoli odgovorno funkcijo tako v organih ZK kot drugih družbenopolitičnih organizacijah in v občini ter SIS, kakor tudi napredovanja na delovnem mestu. Zato ni naključno, da usposabljanju komunistov v občini Domžale posvečamo toliko pozornosti. Vemo, želimo in tudi hočemo, da je komunist osveščena osebnost, sposoben presojanja, odločanja in ravnanja, predsem pa prevzemanja odgovornosti. Ugled, enotnost in lik komunistov smo v Domžalah krepili edinele z avtoriteto znanja in močjo teoretične misli ter močjo argumentov.

O delu OK ZKS in povezovanje z MS ZKS in CK ZKS je tov. Škrjanec povedal tole:

V celotnem mandatnem obdobju je bilo 30 sej občinskega komiteja ZK Domžale, od tega v zadnjih dveh letih 14. Veliko aktivnosti je bilo usmerjene v gospodarjenje organizacij združenega dela občine Domžale ter

spremljanju gibanja gospodarstva in ukrepom gospodarske stabilizacije. Dejavnost občinskega komiteja pa je bila poleg tega usmerjena v skoraj vsa aktualna področja, o čemer so bile osnovne organizacije ZK tudi obveščene z zapisniki. Poleg gospodarjenja pa so veliko časa namenili tudi idejnopolitičnemu usposabljanju komunistov in odnosom v ZK, o čem delo osnovnih organizacij ZK, zlasti še po 13. seji CK ZK Jugoslavije.

Opozorili je na nekatera notranja nesoglasja in težave, ki so izhajale iz dinamičnega dela. Dobro je ocenil sodelovanje z MS ZKS in CK ZKS, od koder je bilo vedno najti dovolj pripravljenosti pomagati v razreševanju perečih vprašanj.

Poleg vsega pa je tov. Lado Škrjanec ugotovil, da je še mnogo področij, ki jim bo treba posvetiti več pozornosti. To velja v prvi vrsti o:

- vlogi ZK v SZDL in drugih družbenopolitičnih organizacijah,
- sprejemu novih članov ZK
- odstopu in črtanju članstva
- o družbenih dejavnostih v občini
- skupnosti osnovnih šol
- delu mladine
- in stanovanjski problematiki.

Na precej teh vprašanj je bilo podanih nekaj osvetlitev v nadaljevanju konference v prispevkih oz. razpravah posameznih komunistov.

Na koncu se je zahvalil vsem, ki so sodelovali pri razreševanju tekoče problematike. Posebej je poudaril uspešno delo tov. Ljuba Arsova, ki se je takoj vključil in poleg svojega rednega dela kot neprofesionalni sekretar prispeval velik delež k rezultatom skupnega dela.

Konferenca je nato nadaljevala z delom. O posameznih tehtnejših prispevkih iz široke razprave v 3 komisijah bomo spregovorili v prihodnji številki.

Vprašanja okolja...

Odprti problemi na področju urejanja prostora in okolja so angažirale občane nekaterih krajevnih skupnosti, ki so najbolj prizadeti glede na predvideno razreševanje teh problemov. Tako so KS postale nosilec aktivnosti pri iskanju najbolj optimalnih rešitev. Močno pa se je okrepila tudi zavest za racionalno izrabo prostora in razvoja okolja pri vseh občanah.

Kljub zmanjšanju materialne osnove, se družbenoekonomski položaj v SIS družbenih dejavnosti ni bistveno zmanjšal. V praksi se je pokazalo, da imajo družbene dejavnosti sorazmerno majhne možnosti za neposredno svobodno menjavo dela.

Investicije v potrebno...

Značilna za razvoj družbenih dejavnosti v tem mandatnem obdobju so bila tudi investicijska vlaganja, ki so bila pogojena z rastjo števila prebivalcev in njihovo strukturo. Investicijska dejavnost je bila usmerjena predvsem v dokončno dograditev mreže osnovnih šol, vzgojno varstvenih objektov, Zdravstveno postajo Mengeš, prizidek k Domu počitka v Mengšu in še nekaterih drugih objektov s področja kulture in telesne kulture. Za gradnjo šolskih in vzgojno varstvenih objektov smo se v letu 1984 odločili za IV. samoprispevek, tako da bo v občini zagotovljen za vse šole enoinpolizemski pouk, čeprav so prejšnji programi predvidevali enoizmenskega. Ta program investicij smo komunisti podprli, saj smo ocenili, da smo dolžni zagotoviti normalne pogoje za izvajanje programov, ki smo jih v vseh aktivih opredelili kot prednostne.

Delovanje komunistov v razmerah, ko je skupna poraba odvisna od gospodarskega stanja, združenega dela, je zahtevnejše in terja od vseh nas, dovržemo miselnost, da so odločitve organov v družbenopolitični skupnosti odločilne za ekonomsko stanje v družbenih dejavnostih.

Povezati znanje in delo...

V preteklem obdobju smo si v vzgoji in izobraževanju prizadevali za uresničevanje temeljnega cilja v povezovanju procesa izobraževanja in dela z vidika celovitega družbenoekonomskega razvoja. V sedanjih razmerah se ta problematika razrešuje z večjo družbenopolitično ostrino kot sicer.

Mnogo so se komunisti vključevali v razreševanje vprašanj okrog Skupnosti osnovnih šol, mnogo dela pa jih še čaka.

Izpopolnjevati sistem celodnevne šole

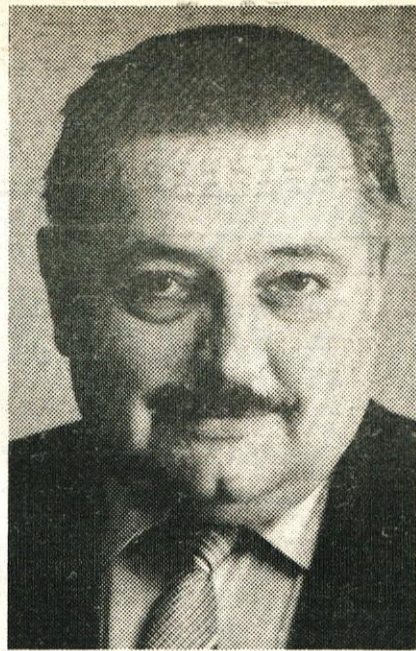
Komunisti menijo, da celodnevna šola zagotavlja uresničevanje podružljanja vzgoje in izobraževanja ter tako povezuje vzgojo in izobraževanje v širši družbeni sistem. Uresničevanje začrtanih smotrov celodnevne osnovne šole oz. njen nadaljnji razvoj pa je treba prilagoditi materialnim možnostim združenega dela. Zagotoviti je treba, da bo vsaka šola postopno uvajala elemente celodnevne šole (razširjeni obseg interesnih dejavnosti, samostojno učenje). Zagotavljanje pogojev in uresničevanje smotrov celodnevne šole, za njen nadaljnji razvoj, mora postati bolj kot doslej predmet svobodne menjave dela. Uporabniki se morajo odločiti, kakšno šolo želijo in v kolikšni meri so jo pripravljeni tudi financirati.

Skrb za zdravstveno varstvo

Kljub težavnim gospodarskim razmeram so izvajalci zdravstvenega varstva ohranili svoj družbenoekonomski položaj in so s povprečni-

Novi sekretar OK ZKS Domžale Karel Kušar. Dolžnosti sekretarja bo prevzel, ko se mu izteče mandat na SO Domžale, kjer je doslej opravljal funkcijo predsednika skupščine občine.

Predsednik OK ZKS Domžale Lado Škrjanec. Tov. Škrjanec je bil predsednik občinske organizacije že v prejšnjem mandatnem obdobju.

mi osebnimi dohodki na zavidljivem mestu v republiki. Temeljna usmeritev komunistov v zdravstvenem varstvu je bila, da postane zdravje sestavni del razvojnih programov združenega dela in družbenopolitične skupnosti ter skrb vsakega posameznika.

Prisotna racionalizacija dela v zdravstvenih institucijah je terjala, da se del storitev, ki so se v preteklosti opravljale v bolnišnicah, sedaj opravlja v osnovnem zdravstvenem varstvu. Okrepila se je tudi nega bolnikov na domu, t.j. oblika, ki je bila močno zanemarjena. Ne glede na vse te spremembe na področju organizacije in racionalizacije dela, so še neizrabljene možnosti osnovnega zdravstva, da bi le-to lahko prevzelo celovito skrb za bolnike.

Na področju družbenega varstva otrok smo si komunisti prizadevali, da bi število predšolskih otrok vključenih v dnevno vzgojo in varstva stalno povečevali. Podaljšanje porodniškega dopusta na eno leto se bo realiziralo v tem srednjeročnem obdobju, kar bo nedvomno vplivalo na duševni razvoj otroka in počutje matere, čeprav cena za to ne bo majhna.

Do socialne varnosti — z delom

V socialno varstveni politiki se realizira temeljna usmeritev, da moramo ohraniti možnosti, da si za delo sposobni občani z lastnim delom zagotavljajo socialno varnost. Po načelih solidarnosti in kriterijih vzajemne pomoči mora biti zagotovljena pomoč vsem, ki so je zares potrebni. Pravice v socialno varstvenih programih se niso zmanjševale, čeprav se močno odraža visoka inflacija predvsem v porastu stroškov v vzgojno varstvenih organizacijah, šolski prehrani ter oskrbnini v domovih za oskrbovance.

Delovanje komunistov na področju kulture je v zadnjem letu močno vzpodbudila problemska konferenca o kulturi in sprejeti sklepi ter usmeritve za delo komunistov na tem področju. Razen tega pa se tako kot v drugih družbenih dejavnostih tudi tu čutijo omejene možnosti za njen hitrejši in še bogatejši razvoj.

Spoznanje, da je gospodarski razvoj

občine brez enakovrednega kulturnega razvoja področij, ki jih ta dejavnost pokriva, okrnjen, se je obrestovalo. Začela so se dela na adaptaciji Muzeja Jelovškovih fresk v Grobljah, ki je spomenik prve kategorije, grad Krumperk, prireditveni center (kinodvorana) in ureditev prostora za občinsko knjižnico. Omenjene materialne možnosti za razvoj kulture terjajo večjo aktivnost komunistov na področju svobodne menjave dela, ki prav tu še v zametkih.

Pozornost inovativni dejavnosti

Komunisti smo v raziskovalni dejavnosti vzpodbudili inovativno aktivnost v združenem delu in sicer preko društva DIATI (Društvo izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav) ter drugih organov.

Kljub zaostrenim razmeram na področju zaposlovanja se trenutno v naši občini z večjim problemom nezaposelnih ne srečujemo. Komunisti pa smo gotovo premalo naredili za izboljšanje stanovanjskih razmer zaposlenih delavcev, ki žive marsikje v neurejenih stanovanjskih okoliščinah.

Kako deluje v občini sistem socialističnega samoupravljanja

Komunisti smo v razpravi o sklepih 13. seje CK ZKJ ocenili, da delegatski sistem znotraj temeljne organizacije — delovne organizacije razmeroma zadovoljivo deluje, medtem ko v družbenopolitični skupnosti in samoupravnih interesnih skupnostih, predvsem v skupščinah, delavci nimajo dovolj vpliva na odločitve. Delovanje delegatskega sistema v občini se ocenjuje enkrat letno in iz tega je videti, da se tej problematiki posveča velika pozornost in skuša sproti odpirati in razreševati probleme, ki zavirajo uspešno delovanje. Predsedstvo občinske skupščine uvršča v program dela vseh treh zborov poleg redne problematike tudi razprave o delovanju posameznih zborov, zborovskih komisij, stalnih skupščinskih komisij ter predsedstva in upravnih organov skupščine občine. Nalog za komuniste v izgradnji sistema socialističnega samoupravljanja v občini pa je še več.

O delu komisij obširneje prihodnjič

To je le nekaj izvlečkov iz obsežnega poročila. Vendar pa menimo, da vsega, kar je bilo v poročilu za nazaj opravljeno — ni moč zapisati. Odločili smo se zato, da vam detajlneje predočimo razprave in usmeritve, za katere so se komunisti zavzeli na seji v delu komisij.

V treh delovnih komisijah (za politični sistem, za družbenoekonomske odnose in za idejno in kadrovsko krepitev) so opravili polemičen pogled nazaj in tudi opredelili naloge za naprej. Več o teh vsebinskih razpravah komunistov bomo na istem mestu pisali v prihodnji številki.

Povzemamo iz poročila o delovanju občinske organizacije ZK Domžale:

Tudi letos pohod na Oklo: spomin na tragedijo

Tudi letos so v nedeljo, 23. februarja, pripravili množičen pohod na Oklo v spomin na tragedijo, ki se je odigrala na pragu pomladi leta 1944.

Slavnostni govornik je bil Rado Kokalj, ki je v slavnostnem govoru na prizorišču tragedije dejal:

V pričakovanju pomladi 1944, ko so se soncu umikale še zadnje zaplate snega, smo vsi hrepeneli tudi po svobodi, da bi spet lahko šli v svoje domače kraje, v svoje domove. A svoboda je prišla šele celo leto pozneje. V tej četi na Oklem in v okrožnem komiteju KPS in Vos so bili stari partizani, ki so bili že okusili mnoge spopade s sovražnikom. V četi pa je bilo tudi precej ljudi, ki so ravno prišli v partizane in tudi še niso imeli orožja. Oboroženi borci so odgovorili na nenadni švabski napad, oni drugi pa so se zatekli v gospodarska po-

slopja, misleč da se bodo tako zavarovali. Nad vsemi pa je viselo zlo dejstvo, da so napadalcu zaradi izdaje vedeli za nas, mi pa smo jih začutili šele, ko je zaropotalo.

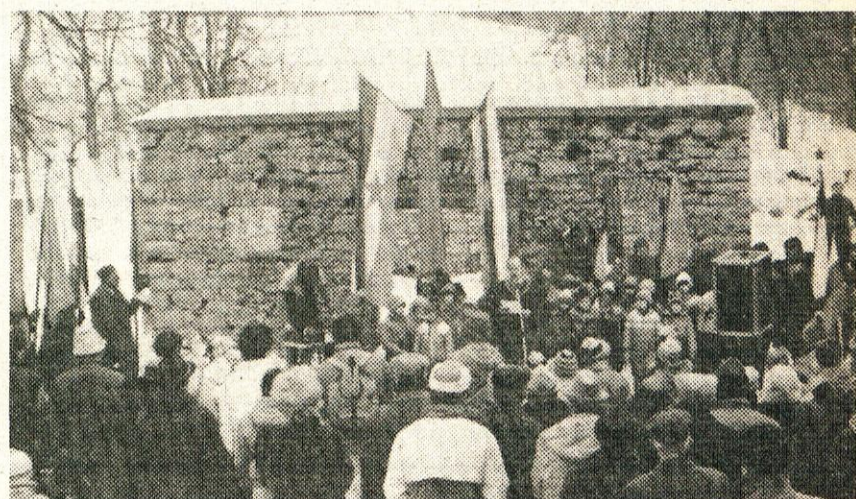
Odločitev tistega jutra, da se po dvodnevni neprestani premiki in hajkanju četa za čas ustavi tukaj, je bila usodna. Ko so v jutranji zori spet prišla obvestila o gibanju Nemcev, nam je odločitev da ne bomo več „kuplali“, ampak v miru pospravili dobroto, ki so nam jih poslali z domžalskega, kar ustrezala. Potem pa bi se premaknili više v hribe. Vendar

so tedaj Nemci že stisnili klešče in naperili strojnice k hišam. Ko so se z zahodne strani zagnali v napad, so ti mitraljezi kosili smrt med partizani že pred hišnimi pragi in na čistini pa vse do globokega gozda. Kljub junaškemu odporu partizanov, ki so streljali iz hišnih oken in gospodarskih poslopij ter v neposrednih spopadih, so številnejši in z brzostrelkami oboroženi napadalcu prodri do hiš. Tu so potem zločinsko pobili ranjene partizane, postrelili 17 neoboroženih ujetnikov, druge pa odpeljali skupaj z domačini v taborišča, poslopja pa zažgali. Pri tem so se posebno „izkazali“ domači slugi okupatorja.

O vsem tem, o borbi partizanov in o zločinu nacističnih barbarov, priča ta kraj in ljudje, ki tukaj okrog živijo. O tem priča tudi spominski kamen in okolje, ki naj spomni ljudi na okupatorski teror. In zgodovinar, ki bo opisoval ta dogodek, bo gotovo poleg borbe tudi zapisal to zločinsko dejanje. Žal še 42 let po tragičnem dogodku 24. februarja 1944, še vedno nimamo zgodovinskega zapisa niti skromne brošure o tej borbi, da bi mlajši laže spoznali sam potek in okoliščine tega dogodka.

Ob tej priložnosti so ob spominskem obeležju položili venec in cvetje.

Slavnostni govor ob tej priložnosti je imel Rado Kokalj, eden izmed preživelih v tragediji na Oklem.

SOCIALISTIČNA REPUBLIKA SLOVENIJA
SKUPŠČINA OBČINE DOMŽALE
OBČINSKA VOLILNA KOMISIJA

RAZGLAS

Občinska volilna komisija Skupščine občine Domžale objavlja na podlagi 78. člena Zakona o volitvah in delegiranju v skupščine listo kandidatov za delegate v družbenopolitičnem zboru Skupščine občine Domžale, ki obsega te kandidate:

1. AVBELJ ALFONZ, roj. 1922, upokojenec, Domžale, Kajuhova 10
2. BIRK MIROSLAV, roj. 1953, papirničar, Moravče, Marokova 1 a
3. BIZJAK KOSTJA, roj. 1921, upokojenec, Trzin, Mengeška 5
4. BERUS FERBEŽAR SONJA, roj. 1954, predm. učitelj, Kamnik, Župančičeva 1
5. DRŽANIČ VILJEM, roj. 1935, viš. org. dela, Domžale, Brejčeva 15
6. ĐURETIĆ SIMON, roj. 1948, profesor, Domžale, Ljubljanska 89
7. HABJAN BOŽENA, roj. 1926, upokojenka, Domžale, Vodovodna 5
8. HABJAN BREDA, roj. 1965, študentka, Trzin, Mengeška 39
9. HRIBAR MARKO, roj. 1920, upokojenec, Mengeš, Zadržiška 25
10. JERETINA METKA, roj. 1949, ekonomist, Domžale, Sp. Jarše 38 a
11. MAVSER SIMON, roj. 1968, dijak, Nožice, Gostičeva 59
12. MODRIJAN MILOJKA, roj. 1945, dipl. pravnik, Domžale, Šubljeva 13
13. MURN MARUŠA, roj. 1950, tekst. tehnik, Radomlje, Radomelj. čete 27
14. MUŠIČ FRANC, roj. 1936, VK, Trzin, Mlakarjeva 8
15. POGAČNIK JOŽE, roj. 1916, upokojenec, Domžale, Prešernova 43
16. PRIMOŽIČ PETER, roj. 1939, dipl. pravnik, Domžale, Prečna 16
17. STOPAR STANA, roj. 1943, učiteljica, Lukovica 33 a
18. SLOVNIK ZVONE, roj. 1961, stroj. ključavničar, Ihan 96
19. ŠKERJANC OGOREVC EMA, roj. 1939, defektolog, Radomlje, Škrjančevo 21
20. ŠKRJANEC LADO, roj. 1932, org. dela, Domžale, Levstikova 19
21. UKMAR MIRO, roj. 1947, višji upr. delavec, Domžale, Adamičeva 9
22. VOJSKA VERA, roj. 1953, predm. učitelj, Dob, Prešernova 10
23. ZALOGAR JELKA, roj. 1947, galant. tehnik, Domžale, Kettejeva 8
24. ZUPAN BOGDAN, roj. 1961, dipl. obramboslovec, Nožice, Gostičeva 48
25. ŽARGI VANDA, roj. 1963, dipl. rentgenolog, Mengeš, Kidričeva 16

Kandidatno listo je predložila občinska konferenca SZDL Domžale. Ta kandidatna lista je sestavljena v skladu z zakonom.

Glasovanje o izvolitvi delegatov bo 16. marca 1986.

V Domžalah, dne 26.2.1986

Občinska volilna komisija
Skupščine občine Domžale:

Tajnik: Franc Tekavec, I.r. Član: Lado Goričan, I.r. Helena Bele-Vrhovec, I.r. Predsednik:

OBVESTILO

Kmetijska zadruga Domžale in Temeljna organizacija kooperantov Gozdno gospodarstvo Domžale obveščata, da v skladu s sklepom Volilne komisije kooperanti obeh organizacij

VOLIJO DELEGATE

v zbor združenega dela in v skupščine samoupravnih interesnih skuposti V ČETRTEK, 13. MARCA 1986 OD 7. DO 19. URE na naslednjih voliščih:

1. v prostorih uprave KZ Domžale, Kidričeva 14 – volijo kooperanti z območja zadrugne enote Domžale
2. v prostorih Zadrugnega doma Lukovica – volijo kooperanti z območja zadrugne enote Lukovica
3. v prostorih Zadrugnega doma Moravče – volijo kooperanti z območja zadrugne enote Moravče.

VABIMO VSE VOLILCE, DA SE VOLITEV UDELEŽE V DOPOLDANSKEM ČASU!

Pohod na Oklo 86. Množica obiskovalcev – mladih, pohodnikov, borcev in drugih občanov – na Oklo, kjer je v letu 1944 izgubilo zaradi izdajstva svoje življenje 72 partizanov.

OPTIK
Martina Skofic
Ljubljanska 87, Domžale

Delovni čas:

- dopoldne od 8. do 12. ure
- popoldne od 16. do 18. ure
- sobota zaprto!

Občinska kandidacijska konferenca

V skladu z rokovnikom o pripravah na volitve je bila 19.2.1986 občinska kandidacijska konferenca, na kateri so delegati soglasno sprejeli skupno poročilo o opravljenih kandidacijskih postopkih v TOZD, drugih samoupravnih organizacijah in delovnih skupnostih ter krajevnih skupnostih ter usklajen predlog kandidatov za najodgovornejše funkcije v skupščini občine in skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti.

Kot smo že zapisali so delovni ljudje in občani na 150 temeljnih kandidacijskih konferencah sprejeli odločitve glede lastnih kandidatnih list in obravnavali ter se glasovanjem opredeljevali do kandidatov za najodgovornejše funkcije v občini.

Posebej so v temeljnih kandidacijskih konferencah obravnavali zlasti kandidate iz lastnih okolij, ki so vsi dobili podporo. Pripombe posameznih temeljnih kandidacijskih konferenc so zlasti v zvezi:

– morda bi v prihodnje za posamezne odgovorne funkcije predlagali več kandidatov, glede na to, da je bil letošnji predlog – več kandidatov za posamezno funkcijo – dobro sprejet,

– zelo težko je sprejemati mnenja do posameznih kandidatov, ki jih delovnih ljudi in občani ne poznajo, to velja zlasti za funkcije na nivoju republike in federacije

– s posameznih območij občine je premalo kandidatov za najodgovornejše funkcije, pri tem pa se TKK zavedajo, da niso bili dovolj aktivni v predkandidacijskih postopkih

– s pokrivanjem posameznih območij občine v SIS, delovni ljudje in občani so namreč mnenja, da bi morali biti funkcionarji v SIS zlasti s tistih območij občine, kjer imajo še posebej aktualne probleme s področij posamezne družbene dejavnosti,

– z zagotavljanje ustrezne strukture – mladi, ženske

– pobudami, da bi ob posameznih kandidatih bila ocena njihovega dosedanjega dela.

Občinska kandidacijska konferenca je ocenila, da so bile vse dogovorjene naloge opravljene pravočasno in odgovorno, obenem pa ugotovila, da smo sicer zaključili kandidacijske postopke na ravni občine, to pa ne pomeni tudi zaključka naših priprav na volitve. Pred nami je še vrsta nalog, katerih zaključek ne bodo volitve 13. in 16. marca 1986, temveč bomo z aktivnostmi nadaljevali tudi v mesecu aprilu. Končane volitve pa bodo

priložnost za izdelavo temeljite politične ocene prav vseh naših aktivnosti vodenih ob pripravah na volitve, obenem pa bo to tudi čas, ko bomo lahko v celoti odgovorili na vprašanje, koliko in v kakšni meri nam je uspelo uresničiti dogovore, kriterije in merila, ki smo jih kot politično obvezo sprejeli v letu 1984.

Občinska kandidacijska konferenca je sprejela tudi predloge, stališča in mnenja TKK o kandidatih za funkcije v republiki in zborih zvezne skupščine. Ugotovitve posameznih TKK so bile v zvezi s ponavljanjem nekaterih imen, s premajhno zastopanostjo naših občanov v teh organih, kakor tudi z ustrežnejšo strukturo med kandidati za najodgovornejše funkcije.

Udeležba na temeljnih kandidacijskih konferencah, kakor tudi več kot 90 odstotna udeležba delegatov na občinski kandidacijski konferenci, vse to kaže na precejšnjo zainteresiranost delovnih ljudi in občanov, da sodelujejo v pripravah na volitve.

Prepričani smo, da bomo delavci, delovni ljudje in občani v četrtek, 13. marca in v nedeljo, 16. marca odgovorno pristopili k volilnim skrinjicam ter potrdili našo zavest in pripadnost socialističnemu samoupravljanju. Obenem pa bomo z izpolnitvijo te naše pravice in dolžnosti tudi dokazali svojo pripravljenost sodelovati pri nadaljnjem razvoju naše samoupravne socialistične družbe.

OK SZDL Domžale

Po okrogli mizi o obnovi geodetskega katastra

Ob koncu decembra 1985 so na Geodetskem zavodu SRS organizirali okroglo mizo, na kateri so se geodetski strokovnjaki skušali dogovoriti o tehničnih, tehnoloških in metodoloških vprašanjih obnove katastra. Na okrogli mizi so sodelovali Zmago Čermelj, predsednik sekcije zemljiškega katastra pri Zvezi geodetov Slovenije sicer predstavnik geodetske uprave v Domžalah, Andrej Bilc, direktor Inštituta pri Geodetskem zavodu SRS in Vlado Kolman, odgovoren za zemljiški kataster Slovenije, zagotovili so udeležbo predstavnikov Republiške geodetske uprave, občinskih geodetskih uprav in geodetskih organizacij.

Ugotovili so, da je interes družbe, da se zemljiški kataster obnovi, pri čemer pa so jasno poudarili, da pričakujejo od raziskovalnih ustanov predloge za take tehnološke rešitve, ki bodo dale v okviru skromnih razpoložljivih sredstev čim več rezultatov.

O tehnologiji je podrobno spregovoril Vlado Kolman, ki je posebej poudaril potrebo po pripravi osnov za celovito obnovo zemljiškega katastra, zlasti na intenzivnih območjih, kjer se srečujemo z različnimi možnimi interesi za

posege v prostor. Posebej je bilo izpostavljeno zagotavljanje tehničnih osnov za obnovo zemljiškega katastra ter poudarjene naloge, ki so postavljene pred občinske upravne organe, pristojne za geodetske zadeve pri vzdrževanju zemljiškega katastra in uporabi teh podatkov za obnovo. Posebej je bilo tudi poudarjeno, da je v to delo vključena tudi komasacija in postopki v zvezi s tem, da od načina za pridobitev obnovljenega zemljiškega katastra, saj bo do leta 2000 komasiranih (zloženih) v Sloveniji kar 120.000 ha površin.

Andrej Bilc je na praktičnih primerih prikazal in obrazložil nekatere rešitve pri obnovi zemljiškega katastra. Prikazane rešitve so že delni rezultat testov, ki jih izvaja Inštitut Geodetskega zavoda SR Slovenije.

Razvila se je široka diskusija na vsa v uvodu podana razmišljanja in prikazane koncepte; v to razpravo so se vključili vsi udeleženci okrogle mize. Po končani razpravi je povezovalac okrogle mize Zmago Čermelj predlagal usmeritve za nadaljnje delo pri obnovi zemljiškega katastra. Te usmeritve naj bi Republiška geodetska uprava uvrstila v program geodetskih del za leto 1986 in sicer:

- testiranje kompleksne obnove zemljiškega katastra,
- testiranje zagotavljanja tehničnih osnov za obnovo zemljiškega katastra,
- transformiranje zemljiško-katastrskih načrtov 1:2880 v ustrezna merila ter enoten sistem za SR Slovenijo

- postavljanje navezovalne geodetske mreže na osnovi predhodno izdelanega projekta.

Speleologi — zgodovinarji od vsepovsod na Gorjuši:

Speleologija že ima svojo zgodovino

V okviru priprav na praznovanje stoletnice organiziranega jamskega dela na Slovenskem bo v Jamarskem domu na Gorjuši simpozij o zgodovini te dejavnosti. To posvetovanje o zgodovini jamarstva bo od petka 4. do nedelje 6. aprila 1986. S tem simpozijem in pregledom zgodovine jamarskih organizacij začenja domžalsko jamarsko društvo prireditve v okviru svoje 25-letnice delovanja.

Za simpozij o zgodovini slovenskega jamarstva je že prijavljenih okrog 20 referatov. Pričakujejo pa, da se bodo vključile tudi tiste jama rske organizacije, ki svoje udeležbo do sedaj še niso prijavile. Poleg same zgodovine društvene dejavnosti bo simpozij obsegal tudi zgodovino nekaterih dejavnosti, na primer razvoja jamskega katastra, razvoja instituta za raziskovanje krasi pri SAZU v Postojni, o zgodovini potapljanja v jamah, o bioloških raziskovanjih v jamah, o literaturi, publiciranju, o pionirskih jamarstva na Slovenskem, o zgodovini jamskega turizma...

Jamarska zveza Slovenije je organizacijo simpozija zaupala Društvu za raziskovanje jam Simon Robič, ki se na to srečanje slovenskih in jugoslovanskih jamarjev že pripravlja. Kot smo že omenili, bodo Domžalčani na ta simpozij poleg predstavnikov jamarskih organizacij povabili tudi goste iz drugih republik in iz zamejstva. Tako so svojo udeležbo na Gorjuši že lani prijavili zamejski slovenski jamarji iz kluba Kraški krti iz Doberdoba.

Pokroviteljja simpozija jamarskih zgodovinarjev bosta Kulturna skupnost Domžale in Skupščina občine Domžale.

V petek, 4. aprila zvečer, bodo za tiste goste, ki bodo prišli od daleč in bodo tu prenočili, predvajali jamarske filme o delu in raziskovanju naših jamarjev in o lepotah naših jam. Filme si lahko ogledajo tudi ostali. Vstopnine ne bo.

S strokovnim delom bodo začeli v soboto, 5. aprila. Delovno bo tudi popoldne, saj bo zaradi obilice referatov verjetno treba nadaljevati tudi zvečer. Kot je predvideno, bo v soboto zvečer s posvetom zaključeno, bodo vsaj mlajši udeleženci lahko šli na strokovno ekskurzijo v Majčevo jamo v Javorščico. Domžalski jamarji, med katerimi je več mladih fantov, ki so lansko leto uspešno zaključili

prso in ročno prižemo in še nekaj druge opreme, ki povsem zadostuje za njihovo delo in raziskovanje.

Seveda čaka domžalske jamarje še veliko organizacijskega dela. Za to priložnost bodo preuredili speleološko zbirko v Jamarskem domu. Precej dela jih čaka tudi v Železni jami.

Za soboto popoldne 22. marca pripravljajo jamarji društveni občni zbor, ki bo prav tako v Jamarskem domu.

Ker pripravljajo tudi tečaj za jamarje pripravničke, vabijo mlade, ki jih veseli raziskovanje in odkrivanje skrivnostnega podzemnega sveta, naj se jim pridružijo.

Obiskovalce Železne jame jamarji obveščajo, da bo jama spet odprta vsako nedeljo popoldne brž, ko bo sneg skopnel. Skupine si jama lahko ogledajo kadarkoli, le če svoj obisk vnaprej sporočijo. Jamarji prosijo tudi šolska vodstva, naj svoj obisk v Železni jami sporočijo vnaprej v Jamarski dom na tel. 721-577.

Na mengeško kočo ceste že 6 let v zimskem času niso spluzili. Na KS menda pravijo, da je pač to cesta, ki je ni treba pluziti.

Tako je ob minulem sneženju najemnik koče na Gobavici organiziral pluzenje. Brezplačno je priskočil na pomoč Jože Gliha iz Preserji, ki je spluzil ne le cesto, temveč tudi na Ogrinovem (na fotografiji).

Komisija za odlikovanja Skupščine občine Domžale na podlagi 10. člena Odloka o podeljevanju priznanj Skupščine občine Domžale in Sprememb in dopolnitev Odloka o podeljevanju priznanj Skupščine občine Domžale (Uradni vestnik občine Domžale št. 17/80), objavlja

POZIV

za dostavo predlogov za podelitev Listine o priznanju in Plakete občine Domžale

LISTINA O PRIZNANJU

Listina o priznanju se podeli občanom, delovnim ljudem, organizacijam združenega dela, skupnostim in društvom za dosežene uspehe pri delu, za prizadevanja v korist družbene skupnosti, za reševanje človeških življenj, za preprečevanje škode na premoženju ali za aktivno udeležbo v drugih humanitarnih akcijah.

PLAKETA OBČINE DOMŽALE

Plaketa občine Domžale se podeljuje v treh stopnjah za uspehe na področju gospodarstva in družbenih dejavnosti, razvoja samoupravljanja, delegatskih odnosov, družbenopolitičnega dela in dela v skupnostih in društvih.

Plaketa občine Domžale se podeljuje, ko je preteklo od prejšnje podelitve praviloma 10 let, vendar ne manj kot 7 let, s tem, da se upošteva postopnost pri podeljevanju in da je v predlogu opisana aktivnost, opravljena po prejetju zadnjega priznanja.

Predlogi morajo biti obrazloženi v skladu z navedenimi kriteriji (glej zgoraj navedeno zakonodajo). Tako obrazložene predloge pošljite najkasneje do 31. MARCA 1986 na naslov: Komisija za odlikovanja Skupščine občine Domžale, Ljubljanska 94, Domžale.

Predlogov, ki ne bodo vsebovali naslednjih podatkov: priimek in ime predlaganega, rojstnih podatkov, točen naslov predlagatelja in predlaganega, zaposlitev, dosedanja prejeta občinska priznanja, popolno obrazložitev predloga ter za katero priznanje se predlaga ali pa bodo prispeli po 31. marcu 1986, komisija ne bo upoštevala pri oblikovanju predloga za podelitev priznanj ob občinskem prazniku — 23. maju 1986.

Komisija za odlikovanja obvešča, da preko celega leta sprejema predloge za podelitev odlikovanj SFRJ.

Odlikovanja SFRJ so znaki priznanja, ki se podeljujejo za dela ali za dejanja, ki zaslužijo splošno priznanje in odliko:

- za večletno delo in rezultate dela na kateremkoli področju družbenega življenja oz. družbene dejavnosti, s katerimi se posameznik ali organizacija posebno izkaže ter s tem doseže zasluge, pomembne za družbeno skupnost

- za posamezno družbeno koristno delo večjega pomena, delovni ali drug podvig posameznika ali organizacije, storjen s posebnim naporom, požrtvovalnostjo, iznajdljivostjo ali hrabrostjo oz. v nevarnosti za zdravje in življenje

Odlikujejo se lahko posamezniki, organizacije združenega dela, druge organizacije in skupnosti, enote in zavodi oboroženih sil SFRJ in tuji državljani in organizacije.

Predlogi morajo biti temeljito obrazloženi; zato se uporabljajo obrazci OD-L (obrazec DZS 0,18) za posameznike, ter OD-0 za OZD in druge organizacije (obrazec DZS 0,17). Obrazce dobite v vseh prodajalnah Državne založbe Slovenije.

Komisija za odlikovanja

GD ROVA je v soboto 22. februarja v GD na Rovah organiziral prvo tekmovanje v kvizu o zgodovini gasilstva in dejavnostih ter veččinah gasilcev. Tekmovanja so se udeležili gasilci z območja Radomelj, Rov in Homca. Zmagale so gasilke iz Homca v sestavi: MATEJA ŽEKAR, ALENKA DROLC in IRENA REPANSEK. Osvojile so prehodni pokal in se s tem obvezale, da bodo prihodnje leto organizirali podobno tekmovanje v Homcu.

Vse priznanje za omenjeno tekmovanje oz. prireditve gre športni sekciji v okviru GD Rova, posebej pa Rajku Novaku, ki je opravil glavnino dela.

VREP

Občinska volilna komisija objavlja

Uradni popravek

odločbe o določitvi volišč in območij volišč, ki je objavljena v Občinskem poročevalcu št. 3 z dne 19. februarja 1986:

1. Pod zaporedno številko 46 se kraj volišča „Gostilna pri Pircu“ nadomesti z „GASILSKI DOM ROVA“.
2. Pod zaporedno številko 6 — stanovanjski blok Kolodvorska ulica se območju volišča Slamnikarska ulica doda: „20a, 20b, 20c“.
3. Pod zaporedno številko 8 se območju volišča Gasilski dom Mengeš doda: „razen Slamnikarska ulica 20a, 20b, 20c“.
4. Pod zaporedno številko 34 se območju volišča doda: „Spodnja Dobrava“.
5. Pod zaporedno številko 62 se območju volišča doda: „Ulica Veljka Vlahoviča 1 E“.
6. Pod zaporedno številko 63 se območju volišča doda: „Ulica Veljka Vlahoviča 4D“.

PREDSEDNIK

Občinske volilne komisije:
Helena Bele—Vrhovec, l.r.

Ob 34. občnem zboru mengeških planincev

Vodovod na kočo, Jurček, izleti...

Sredi februarja je imelo mengeško planinsko društvo Janez Trdina svoj občni zbor, na katerem so navzoči lahko poslušali poročilo Gene Kržan, predsednice, Franca Muleja — propagandni in vodniški odsek, Sreča Blejca — poročilo gospodarskega odseka, Primoža Kržana — poročilo mladinskega odseka, Boža Breznika — poročilo sekcije Leka, Metoda Škarje — poročilo alpinističnega odseka ter Angelce Kržan, ki je podala finančno poročilo in Mihe Gregorca s poročilom nadzornega odbora.

Če strnemo nekatere misli o pregledu aktivnosti preteklega leta, je

treba ugotoviti, da je bilo društvo na vseh področjih delovno, da je zastavljene naloge skoraj v celoti izpeljalo in da je zadovoljstvo v vrstah planinstva veliko. Uspešno je bil rešen zakup Mengeške kočice z novim zakupnikom Jožetom Lebdom, dobro je bil izpeljan mladinski tabor na Jezerskem, izredno dobro je deloval odsek v tovarni Lek.

Samokritično pa je bilo tudi ugotovljeno, da prihaja med planince premalo mladih, da se po šoli tako rekoč izgubijo, zato bo treba več storiti prav za pridobitev tako mladega članstva kot ustreznih strokovnih kadrov, predvsem za mladinske vodnike in markaciste.

V poročilu gospodarskega odbora posebej izstopa dejstvo, da mengeški planinci dokončujejo zgradbo ob mengeški koči — jurčka.

Kljub razumevanju in pomoči združenega dela je zmanjkalo denarja za opremo, za dokončno ureditev sanitarij, nabavo šanka, miz in stolov. Planinci so s prostovoljnim delom naredili preko tri tisoč delovnih ur, veliko pa so jim pomagali tudi nekateri zasebniki, ki so zastoj naredili načrte tako za opremo kot za napeljava elektrike (tov. Benda in tov. Franc Mulej). Zadovoljni so tudi s sodelovanjem s krajevno skupnostjo (s tov. Piškom), ki jim skupaj s SCT-ajem pomaga, da bo na kočico pritekla voda iz vodovoda. Z delom pa bo treba spomladi pohiteti, da se ne bodo že izkopani jarki še bolj zasuli. S skupnimi močmi in pomočjo bo tudi ta veliki podvig narejen v skupno zadovoljstvo vseh krajanov.

Na občnem zboru je bila potrjena tudi nova planinska članarina, ki znaša za člane 525 din, za mladince 275 in za pionirje 100 din.

Med kritične misli pa spada mnenje Petra Lavriča, da v ZTKO ni nobenega predstavnika planinskih društev, kar vpliva tudi na nerazumevanje s strani ZTKO. Nasploh so planinci proti sklepu, da se bolj podpira tekmovalni in vrhunski šport, množičnost pa ostaja po novem v drugem planu.

Na občnem zboru je bil predstavljen tudi program izletov in akcij v letu 1986. Nekatere od teh akcij so bile že izvedene — kot sankarsko tekmovalništvo za Mulejev memorial do spominskega ohoda na Stol — 22.2. — do pohoda po spominih njih NOB Domžale, Stuparjevega memoriala, rašiškega trimskega pohoda, izletov na Mežaklo, Kamniško sedlo, Bovški Grintavec, Čreto, Mirno goro, Brunk itd. Program je res izredno pester in bo za vse kategorije planincev, tako da bo lahko vsakdo našel vsaj nekaj tudi zase; lanskoletna realizacija tudi potrjuje, da ga bodo planinci izpeljali prav tako skoraj stoočstno tudi letos.

Ivan Sivec

Jager pa jaga... Tov. VAHTAR kot lovec v Mengšu...

Eden izmed posnetkov, ki so bili narejeni ob letnem občnem zboru mengeških planincev.

Mengšani v Kranjski gori.

Pohvala za počitniške aktivnosti:

Počitniške čarovnije

Pa vendar se premika, bi lahko rekli tudi za dogajanje med zimskimi počitnicami, saj sta tako domžalska knjižnica kot društvo prijateljev mladine kot nosilec te dejavnosti pripravili tudi letošnjo zimo nekaj prijetnih uric za otroke, ki bi se drugače ob pomanjkanju snega še veliko bolj dolgočasili. V Mengšu in Domžalah sta bili izvedeni med drugim tudi gledališki predstavi Čarovnije sveta, avtorja Borisa A. Novaka, s pripovedovanjem otroške poezije Jurija Součka in s čarovnijami Mirana Čanka. Mengeška prireditelj je bila kljub izredno slabemu vremenu odlično obiskana, poldrugo uro pa so se otroci lahko prepustili čarobnemu svetu pesmi in spretnosti. Prireditev so pripravili v sodelovanju z Zvezo kulturnih organizacij Kulturne skupnosti in seveda Domžalske knjižnice, za organizacijo pa je tudi tokrat poskrbel neugnani kulturni delavec Slavko Pišek.

I. Sivec

JANEZ RAD VOZI TUDI V PROSTEM ČASU

Janeza Čakša poznamo kot šoferja pri Integralu. 18 let že vozi avtobus, v zadnjih letih predvsem na progi Ihan-Domžale, tako delavce kot otroke v šolo. Sedaj je že deset let z družino v Mengšu in se je lepo vklopil v delovanje v novi sredini, posebno pa je vnet godbenik.

Vse to morda še ne bi bil vzrok, da bi ga posebej predstavljali, če Janez ne bi bil šofer s širokim srcem in ne bi pomagal svojim krajanom tudi v prostem času. Toda Janez Čakš ne spraša za uro, ne vpraša za honorar, ne vpraša za nobene druge pogoje. Že velikokrat si je v svoji delovni organizaciji po najnižji možni ceni sposodil avtobus, potem pa je peljal krajanje — od športnikov do borcev in mladincev — kamor so želeli. Sam se vedno odpove honorarja: vesel je že, da lahko krajanom pomaga in jim nasploh priskoči na pomoč, kadar je potreba. Na sliki so obiskovalci svetovnega pokala v Kranjski gori, seveda z Janezom in njegovim nepogrešljivim avtobusom.

I. Sivec

Želimo imeti za boljše okolje:

Smeti, joj, smeti!

V krajevni skupnosti Vrhpolje — Zalog smo pred leti kupili dva kontejnerja za odvoz smeti. To je bila nujnost, saj na moravškem ni nobenega odlagališča za odpadke. Z nakupom kontejnerjev in z odvozom smeti smo delno preprečili „divja“ odlagališča. Želja občanov pa je, da kupimo še kak kontejner, ker jih ni dovolj. Krajevna skupnost si zato prizadeva, da bo postopoma kontejnerje kupovala, če bodo na voljo finančna sredstva.

Usluge odvoza kontejnerjev s smetmi pogodbeno opravlja Komunalno podjetje Domžale na zahtevo naročnika. Prevozne usluge so zadovoljive.

Voznik Velid Subašić, star 22 let, je zaposlen pri Komunalnem podjetju že pet let. V upravljanju ima vozilo TAM 130-T 11, staro eno leto. Kar dve leti opravlja vsakodnevno službo, na celotnem območju občine Domžale. Prevoze smeti opravlja iz tovarn, hišnih svetov, krajevnih skupnosti, pokopališč itd. Če je možno, je odvoz opravljen takoj, saj je v vozilu vgrajena radijske postaja oz. obstaja zveza. Najdalje je do Trojan. Dnevno opravi 12 odvozov kontejnerjev, mesečno pa cca 230. Smeti vozi v jamo v Dobu pri Domžalah. Velid pripoveduje, da je zadovoljen s službo, ravno tako z mesečnimi prejemki. V delovni organizaciji se z delavci razume, kakor tudi z vodstvom podjetja.

J. Novak

Presenečenje mojstra Debevca:

Tudi letos paša za oči...

Modni kreator Ivan Debevc bo tudi letos pripravil tradicionalno modno revijo, ki bo pokukala v svet takšne in drugačne mode v Mengšu, 14. marca. V dve uri trajajoči predstavitvi bodo prišli na račun tako mladi kot nekoliko starejši, tako tisti, ki so radi bolj športno napravljeni kot tisti, ki prisegajo samo na „visoko“ modo. Ob številnih novih oblekah mojstra Debevca pa bo spet zanimiv glasbeno-zabavni spored, od enega najpopularnejših ansamblov ta hip pri nas — GU-GU-ja, do plesne skupine Krik, Metke Šišernikove, mojster Debevc pa pripravlja tudi vrsto presenečenj — med drugim prvo javno predstavitev vitajnara, priprave za brezskrbno hujšanje, nekaj pa naj ostane še naprej skrivnost. Vsekakor spet paša za oči, na visoki ravni, a vendar za vse nas.

SIM

Starši predšolskih otrok iz KS Mengeš in ostalih KS!

Obveščamo vas, da bo komisija za sprejem otrok v vrtec Zoranina in novi vrtec odločala o sprejemu za 1.9.1986 že v mesecu aprilu. Vsi starši, ki želijo svoje otroke vključiti v katerega izmed vrtcev v Mengšu in doslej še niste oddali prošnje za sprejem prosimo, da to storite do 15.3.1986. Prošnje oddajte na upravi VVO, Savska 3, Domžale. Obenem prosimo starše, ki so prošnje že oddali — predvsem starše, katerih prošnje so starejšega datuma, da sporoče upravi VVO, če morda niso več zainteresirani za sprejem v VVO.

Ostale starše iz občine Domžale, ki žele otroke s 1.9.1986 vključiti v katerega izmed vrtcev v občini, prosimo, da oddajo prošnje za sprejem na upravo VVO do 1.4.1986.

Uprava VVO

Anica Pavlovič

Pred dnevom žensk radi posvečamo nekaj več pozornosti prav njim, zato je prav, da tokrat predstavimo občanko. Anica Pavlovič sicer ni rojena v naši občini, prihodnje leto pa bo že petdeset let, odkar je prišla v Mengeš, potem pa je kot trgovska delavka delala po več krajih naše in kamniške občine, bila je aktivna udeleženka NOB na terenu Mengeš, precej pa je delovala tudi v različnih organizacijah in društvih. Skozi življenje je hodila z veliko mero optimizma, ves čas pa je hotela ohraniti tudi kritičen in pošten odnos do vsega — tudi do današnje stvarnosti.

V Mengšu se je takoj privadila

Anica Pavlovič je Notranjka, doma iz Cerknice, v družini je bilo kar devet otrok. Oče je bil kamnosek. Glavno vodilo mu je bilo, kljub hudim predvojnimi razmeram, da spravi otroke do boljšega kruha.

„Imela sem veliko srečo, da je sestra vodila trgovino v Tepanju pri Slovenskih Konjicah,“ začneja pripovedovati nekoliko resneje drugače skoraj vedno dobre volje. „Tako sem se šla pač učiti za trgovko. Menili so, da šol ne bom izdelala, a sem bila prav pridna. Tudi v nedeljo sem se učila, naskrivaj, samo da sem bila čim boljša...“

Spominja se vajeniških dni, ko je vstajala ob petih in legla trudna spat ob desetih, enajstih zvečer, a je kot mlado dekle vse zlahka prenašala. Tako so bili pač navajeni.

Prvo službo je po izučitvi dobila v Mengšu, v trgovini Franceta Kandušarja. Dolga leta so jo še potem klicali kar „Kandušarjeva Anica“.

„Pri Kandušarju je bila tako špecerija kot prodajalna usnja. Delali smo tudi ob nedeljah, oz. smo pripravljali usnje za kupce, čevljarje, a je kot mlado dekle vse zlahka prenašala. Tako so bili pač navajeni. Prvo službo je po izučitvi dobila v Mengšu, v trgovini Franceta Kandušarja. Dolga leta so jo še potem klicali kar „Kandušarjeva Anica“.

Na Mengeš se je takoj privadila. Še sama ne ve, ali zaradi ljudi ali kraja: v Tepanju je bilo dolgeč čas po Cerknici, v Mengšu pa se je hitro počutila kot doma. In še to: svojo prvo službo je nastopila 1. decembra 1937. leta.

Vse za zmago partizanov

Zelo zgodaj se je zavedla, da lahko veliko pomaga partizanom na svojski način: s hrano, s špecerijo iz trgovine, z nogavicami.

„K meni je večkrat prišla Marija Jančigaj, pozneje tudi njen mož, veliko pa sem sodelovala tudi z Mihelom in Franko Vesovo. Prava sreča je tudi bila, da je bil na mengeški občini Lipar, ki je prav tako po svoje prispeval, da smo lahko tako obrnili karte in vse druge dokumente, je ostalo precej za v gozd...“

Vse to so delali tako tajno, da niti Kandušar sam ni vedel; vedel je le to, da je Anica simpatizer naprednega gibanja, v podrobnosti pa ni imel pregleda. Nekoč ji je celo nekoliko zafkljivo rekel: „Anica, boš videla, da boš še razočarana. Preveč si vneta za gmajniške!“

Anica pa je skupaj s prijateljicami delovala naprej, vse do svobode. Ko so si drugi že na veliko pisali dvojna leta, se je šele tudi sama na Jančigajevo pobudo domislila, da bi morda zaprosila tudi sama.

„Zame je bilo pravzaprav glavno, da sem imela službo in streho nad glavo; to, da pomagam svojim ljudem v gozdu, pa se mi je zdelo popolnoma normalno...“

Čaa, ko je bilo vse na karte

Verjetno je malokdo tako od blizu občutil „čas na karte“. Anica Pavlovič je

Vitrina

Navsezgodaj stojim na postaji in čakam avtobus, ki me bo popeljal v Ljubljano. Ko hodim po postaji gor in dol, ter v mislih ponavljam šolsko snov, mi v oči pade vitrina, ki je postavljena na postaji. Tako sem navajen njenega izgleda, da je sploh ne opazim, a danes sem se odločil, da pogledam kaj je v njej. Tu pa je že kar nekaj mesecev ista scena, le da so se sedaj slike in razglasi povesili, ter porumeneli. Poleg tega je notranost tudi močno prašna, kar očitno nikogar ne moti. Še bolj me to čudi zato, ker vitrina stoji pred avtobusno postajo in zato mimo nje vsak dan hodijo ljudje, ki bi njeno notranost lahko spremenili. V tem trenutku pripelje avtobus in me zmoti iz razmišljanja. Odpeljem se, vitrina pa ostaja z vsemi pomanjkljivostmi vred. Sprašujem se do kdaj?

Grenka spoznanja njene generacije

Anica Pavlovič je bila, oz. je še vedno tudi družbenopolitično aktivna, posebno v Zvezi borcev, kot delegatka v SPIZ in kot članica upravnega odbora upokojencev.

„Veliko se pogovarjamo o našem trenutku. Nikdar nisem tarnala in tudi zdaj ne bom, vendar pa bi rada povedala, da mi ni vseeno, kako je danes. Midva z možem lahko še dobro shajava, toda veliko je takšnih ljudi, ki so že čisto na robu. Hudo mi je, saj je morala naša generacija veliko pretrpeti že pred vojno, v najslabših razmerah, med vojno je veliko pretrpela, po vojni veliko udarniško delala in gradila domovino, zdaj pa je spet najbolj udarjena...“

In kaj se ji zdi narobe?

„Le kaj bi skrivala, ko pa vsi mislimo tako: na večini stolčkov krožijo eni in isti ljudje, mlajši ne morejo priti na površje, ekonomisti so vse preveč v ozadju. Močno me boljijo socialne razlike, ki so med ljudmi gromozanske. Med vojno smo vedno govorili, da bomo po vojni vsi enaki, a so se okoristili samo nekateri, za druge pa še slišati nočejo.“

Tudi vprašanje o ženski v naši družbi obravnava resno, poglobljeno, vendar ne preveč tragično.

„Je že tako, da so nas moški postavili predvsem ob štedilnik in v hišo. Zato nam kot ženskam prenekahterikrat zmanjka časa za delovanje v organizacijah in društvih. No, pri meni še kar gre. Mož je še dokaj uviden...“

Mengeš kot dokončna postaja na njeni poti ji je všeč, zdi pa se ji, da bi se lahko vsaj nekoliko bolj razvijal, kot se. Imamo to napako, da se povsod gleda bolj na razvoj „središč“.

Najhuje pa jo boli, da smo v večini primerov razvrednotili takšne vrednote kot so tovarštvo, poštenost, delavnost... naj-lpše vrednote prave družbe. Veliko bo treba prizadevanja, da bo spet vse v redu.

Sin je malo doma, veliko se ukvarja z gledalištem v Kranju, onadva z možem pa razmišljata po svoje in se inata zaenkrat še kar dobro. Da bi bila zdrava, si želi oba, Anica pa rada vzame v roke tudi kakšno knjigo, ki ji po svoje odkriva svet in lepša življenje. Rada pa spregovori tudi s sosedi kakšno besedo ali kje v družbi, samo da je med ljudmi. Ljudi je imela vedno rada.

Ivan Sivec

Festival ljubiteljskega filma

Fotokino klub Mavrica je tudi letos v počastitev slovenskega kulturnega praznika pripravil festival ljubiteljskega filma. S prikazovanjem so pričeli že popoldne, ko je bila na sporedu filmska kronika za leto 1985. Zvrstili so se posnetki naslednjih dogodkov: komemoracija na Rudniku, 8. februar, maškerada, razstava domžalskih likovnikov v galeriji Repanšek, zima v občini, slovo od prof. Bukovca, tekmovanje mladih tehnikov, srečanje mladine in borcev, reviji pevskih zborov v Lukovici in Moravčah, miting letalskih modelarjev, prireditve ob občinskem prazniku, odkritje spomenika Francu Bukovcu — Ježovniku na Količevem, gasilsko tekmovanje v Mengšu, štafeta mladosti, avtokros v Tunjicah, razstava slik akademskega slikarja Jakoba Bazlja v Škocjanu, motokros za državno prvenstvo na Krumperku, rokovanjski tabor na Brdu, turizem v domžalski občini, razstava del Toneta Ravnikarja v Škofjanu, novoletni koncerti, razstava del Matjaža Brojana v škocjanski brunarici.

Po filmski kroniki sta bila na sporedu dvajsetminutna dokumentarna filma o lanskem jubileju domžalskih košarkarjev in mengeških gasilcev. V odmoru so si obiskovalci lahko ogledali zelo kvalitetno razstavo fotografij s planinsko tematiko, ki so jo pripravili člani foto sekcije Mavrice.

Večerni del se je pričel z nastopom dekliškega noneta A CAPELLA. Za njimi je festival odprl Jernej Lenič, predsednik Kulturne skupnosti občine Domžale, ki je bila pokrovitelj festivala. V svojem govoru je orisal pomen slovenskega kulturnega praznika za našo narodnostno samobitnost, poleg Prešerna pa se je spomnil tudi začetnika naše besede — Primoža Trubarja.

Dramska skupina Mavrice je pod vodstvom Miha Kavčiča pripravila recital Prešernove poezije. Rdeča nit med pesmimi so bili odlomki pesni-kovih pisem in diapozitivi, vse pa je v lep praznični šopek povezovala kitarkina spremljava.

Potem so skozi projektor stekli igrani in dokumentarni filmi lanske proizvodnje. Bilo jih je malo, saj se cene filmov dvigajo že v astronomske višine. To pa v klubu rdeči tudi vrste mladih, ki si draga ljubiteljstva ne morejo privoščiti. Poleg tega bi v klubu težko našli aparat, ki je mlajši od desetih let.

Najprej smo si ogledali PREDSTAVO POD KOZOLCEM. Film prikaže mavričarje, kako pripravljajo kulturni večer v zaselku Laseno na grebenu med Črnim grabnom in Tuhinjsko dolino. STREHA je zanimiv in nena-vaden film o povsem vsakdanjem dogodku: razkrivanju in pokrivanju hiše. SLOVENIJA, MOJA DFŽELA se poskuša norčevati iz enostranskih prikazov lepote naše domovine. BUDIMPEŠTA je dokumentarac o lepotah madžarske prestolnice. Novoletnega razpoloženja so se lotili mladi člani v VELIKEM PRIČAKOVANJU; v prvem delu vidimo nakupovalno mrzlico, v drugem zabavo, tretji pa nas postavi na trdna tla s prvojanuarskimi poročili. MARATONEC je prerez delovnega dne šoferja tovarnjaka, ki mu kamera sledi na vseh ključnih točkah njegovega prevoza v Dalmacijo. Duhovit zaključek nam je pripravil FRIZER, ki prikazuje dogodek v brivčevem lokalu.

FKK Mavrica je povabil v goste tudi prijateljski klub. Letos je bil to Kino klub iz Maribora, ki se je gledalcem predstavil s poetično kamero Elze Ban in spremljavi trpke lirike o zemlji Toneta Kuntnerja. Film nosi naslov ŽIVETI JE DAR in prikazuje zahajajoče življenje ostarelega pod-pohorskega kmeta.

Igor Lipovšek-Lenasi

VETERINARSKI ZAVOD KAMNIK – DOMŽALE

Kamnik, Perovo 20

Cepljenje psov proti steklini

Na podlagi odredbe o preventivnih cepljenjih in diagnostičnih ter drugih preiskavah v letu 1986 (Ur.l. SRS 43/85) in Zakona o varstvu živali pred kužnimi boleznimi, morajo vsi lastniki psov v občini Domžale pripeljati svoje pse, od 4 mesecev starosti dalje, na cepljenje proti steklini.

Stroški rednega cepljenja so 1.150.— din. V primeru, da lastnik psa ne more pripeljati na cepljenje po razporedu, ga lahko pripelje na cepljenje na Veterinarski zavod Kamnik — Domžale, Kamnik Perovo 20, od 7.—8. ure zjutraj.

Opomba: Breje in doječe psice bodo cepljenje po odstavitvi.

24.3.1986

8.30 uri — 9.00	Topole 12, pri Lužar Francki
9.00 — 11.00	Mengeš, Dornik Francka, Kidričeva 55
11.00 — 12.30	Loka pri Mengšu, Videmšek Franc, Musičeva 15
12.30 — 13.30	Dobeno, pri Ručigaju
13.30 — 15.30	Mengeš, Dornik Francka, Kidričeva 55

25.3.1986

8.30 — 9.00	Dragomelj, Lukan Franc, pri Vrvu
9.30 — 10.00	Pšata, Mivšek Luka, št. 25
10.30 — 11.00	Selo pri Ihanu, Flerin Mihela
11.30 — 12.30	Ihan, pri Navžarju
12.30 — 13.30	Prelog, Bitenc Franc, št. 4

26.3.1986

8.30 — 9.30	Trojane 14, Smrkolj Janez
10.00 — 10.30	Ožbolt 1, Smrkolj Ciril in pri „Kasarni“ Zg. Petelinjek
10.45 — 11.30	Blagovica 5, Cerar Janez
11.45 — 12.00	Češnjice pri Blagovici, Sinkovec
12.30 — 12.45	Kranje Brdo, Novak Franc, št. 11
13.00 — 14.00	Krašnja pri Štruklju

27.3.1986

8.30 — 9.00	Trnovče, pri Antonu Oražmu
9.15 — 10.00	Lukovica, pri Smrkolj Stanislavu, št. 43
10.15 — 11.00	Šentvid, pri Andrejka Martinu
11.30 — 12.00	Rafolče 18, pri Igliču
12.15 — 12.30	Rova, pri Ukan, Osolin Anton
13.00 — 14.00	Depala vas, Pavovec Alojz

28.3.1986

8.00 — 8.15	Nožice, pri Jakobu Grašiču
8.15 — 9.00	Homec, Prešern Peter, pri Adamovcu
9.00 — 9.30	Preserje, Kamniška 34, Černivec Alojz
10.00 — 11.00	Radomlje, Prešernova 24, pri Kancu
11.15 — 12.15	Jarše Gasilski dom

29.3.1986

8.00 — 9.30	Trzin, Habatova 1, Kepic Anton
10.00 — 12.30	Domžale, Stobovska 2, Flerin
13.00 — 13.30	Študa, pri Kos Leopoldu

31.3.1986

8.30 — 10.00	Vir, Šaranovičeva 43, pri Šraju
10.15 — 11.30	Dob 5, Jelševar Pavel
12.00 — 12.30	Trojica, Gasilski dom

1.4.1986

7.30 — 8.00	Krtina, Simon Franc, pri Kovaču
8.30 — 9.00	Zalog pod Trojico, Kepec Vinko

Dober dan, knjižničar

V naši občini z veseljem pričakujemo novo matično knjižnico, za katero so dodelili del stare osnovne šole Vencija Perka v Domžalah. Ta premik je pospešila opredelitev knjižničarstva kot prioritete dejavnosti Kulturne skupnosti. Ta nujna pridobitev bo hkrati veliko kulturno dejanje. Problem knjižničarstva je hkrati problem vseh občanov, ne pa samo Kulturne skupnosti in kulturnih delavcev. Matični knjižnici je seveda potrebno zagotoviti določene pogoje, določene z zakonom o knjižničarstvu, da bo lahko delovala. S tem bo zadoščeno samo zakonu, v knjižničarstvu pa gre še za mnoge druge probleme poleg prostorov, delovnega časa, predpisane izobrazbe kadrov, itd. To so tehnični pogoji poslovanja. Mnogi pojmujejo knjižničarja skozi ta tehnična očala, da daje najrazličnejše in hitre informacije poleg izposojanja knjig. Tako na hitro ta kader tudi izobražujejo in ga tudi tako ocenjujejo. Zato bi bilo potrebno ob tem še o marsičem razmišljati in kaj ukreniti.

O teh problemih sem se pogovarjala s prof. Majdo Lampič, knjižničarko na Osnovni šoli Matija Blejca – Matevža v Mengšu, ki je v svojem poklicu z veliko mero odgovornosti že kdaj odrinila na globoko.

Kakšni naj bodo prostori za knjižnico?

Prostora ni nikoli preveč, je rekel že Plečnik. Ne smejo manjkati prostori za čitalnico. Vse naj bo zelo svetlo, vendar se mi zdi za zbrano boljše umirjena severna stran kot dražja južna. Tudi oprema ne bi smela biti strogo standardna, tipska. Bralcu mora v njej začitati domačnost, toplino. To pa doseže knjižničar s svojo iznajdljivostjo, s svojim estetskim čutom.

Kakšna naj bo šolska knjižnica?

Se posebej velja to za šolsko knjižnico. Tukaj najdejo zavetje vsi posebni mladi ljudje, ki potrebujejo čas, da se odpijejo, da se sprostitjo. Ta prostor je nekakšen kulturni „šank“, za katerim vise tudi tisti, ki ne pijejo. Vzajajamo jih z lepoto opreme, da bodo tudi v svoje osebno življenje prenašali ta doživljaj lepote. Prav bi bilo, da bi imeli knjižnico na osrednjem prostoru v šoli, kjer se vse poti križajo. Tako bi bila učencu vsak hip pred očmi. Zato mora ta prostor tudi na zunaj opozarjati nase z razstavno vitrino, z glasno desko, z izvirnimi, prav šokantnimi opozorili.

Kako torej iskati nekonvencionalne oblike poslovanja v matični knjižnici?

Zraven redne izposoje na dom je nujna čitalnica s kakim predverjem, kjer bi se spontano srečevali med drugimi tudi sicer odrinjeni ljudje: invalidi, razni mladi ljudje, ljudje brez zaposlitve, upokojenci itd. ... z debatami, z izmenjavo mnenj, kdaj tudi vodeno, ob srečanju s kulturnimi delavci, vse povezano lahko tudi s kakšnimi „literarnimi“ bifejem, ki pa se nikakor ne bi smel „folklorizirati“ razbohotiti.

Kakšna naj bo nabavna politika knjig in revij?

Pri tem naj sodeluje človek s širokim obzorjem in humanističnih in znanstvenih

strokah. Ne sme slediti bralcu nevzgojenega in izumetničenega okusa. Bralcu mora slediti dobremu mentorju. V prvem primeru so se knjižnice oblikovale v sentimentalno žensko – gospodinjske, v drugem pa resne študijske.

Kakšna je izposoja v šolski knjižnici?

Ker še delam katalog, kajti letos nas je zadela inventura, ki jo izvajamo tako neusmiljeno kakor pri žlicah in stilih (tisti, ki odločajo o tem, pač nikoli niso stopili v take prostore), mi zastaja osnovno delo. Tako mi ostaja samo nenačrtno srečevanje z rednimi obiskovalci šolske knjižnice. Od teh je zelo veliko tekmovalcev za bralno značko, ki po opravljeni obveznosti nič več ne pridejo. Šola ima 617 učencev, na dan pa jih pride v knjižnico poprečno 70, več deklic kot dečkov, dosti več iz razredne stopnje kot s predmetne, kar je splošen zaskrbljujoč pojav. Nekaj moramo storiti zoper to. Zato pa bi bila potrebna posebna invazija knjižnice v okostenel in uležan šolski pouk.

Kako bi bralcu globlje uzaveščali?

Priznati moramo s ceneno vsebinsko obnovo. Srečanje s pesniki in pisatelji je včasih najbolj enostavno, ne pa vedno učinkovito rešitev. Bralca moramo globlje uzaveščati. Mogoče s kakimi širšimi cikličnimi predavanji o literarnih smereh, o stilu, filozofskih problemih in tudi s predavanji s področja znanosti in tehnike. Tudi vsestranska analiza kake uspešnice in aktualnih vsebin ne bi bila odveč. Tako bi pregnali malomeščansko preziranje cenene žepne knjige, ki si je v svetu, že izborila svoje mesto, pri nas pa nikakor ne prodre.

Kako poživiti knjižnično dejavnost?

Predvsem morajo biti na vodilnih mestih

ljudje, ki so knjižnico za svojo izobrazbo potrebovali in so še strastni privrženci knjige. Da se mora knjižničar zagovarjati, zakaj nabavlja knjige, je več kot smešno. Da ima osnovna šola knjige v strašnem stanju, je več kot nevzgojno. Vzamem knjigo, ki jo Bežigradska knjižnica odpiše kot dotrajano; za bralce je v takem stanju nevzgojna! Vemo, da je v naši zgodovini marsikdaj pri vsej naši človeški nemoči veliko vlogo odigrala prav udarna moč knjige. Nam je zdaj postala neprijetna?

Kaj svetujete mladim bralcem?

Cepprav šola vzgaja in izobražuje, skušam slediti naravnosti vsakega učenca. Ne smem se posmehovati njegovemu še neizostrenemu čutu. Čas je moj zaveznik. Postopoma ga pridobivam. Podtikam mu vedno zahtevnejše knjige. Odločila pa je prva svetovana: z njo si pridobim zaupanje. Večkrat se zgodi, da mi učenec še med branjem pride navdušeno povedat, da je knjiga „zažgala“, ko pa jo vrne, se še bolj zanese na moj izbor. Prihajajo tudi učenci, ki so šolo že zapustili, po knjigo in pogovor. Soočam se z njihovimi pogledi in jih primerjam s svojo izkušnjo. Zelo vprašljiv učenec mi je že odkril kako izredno knjigo, na primer meni neznane Hauffove pravljice, celo Bunina.

Katera nova mladinska dela priporočate mladim bralcem?

Ta oznaka me pravzaprav moti, kakor vsako ozko zapiranje, omejevanje, doziranje. Vsaka knjiga, ki je za mladino izredna, je tudi za odrasle. Pravljica Farjeon je brala vse knjige od kraja, brez nadzorstva, če je le razumela. Tako tudi ne pulim neprimerne knjige iz rok mlademu bralcu: če bo razumevanje nepopolno, se bo še zrelejši vračal h knjigi, ki pa je vendar zapustila neki vtis, včasih nerazločljiv čar. Ni ključa, kako dobiti najboljšo knjigo ob najprimernejšem času, usodno knjigo pravzaprav, kot se je z njo lahko pohvalil Einstein. Marsikakšne nove knjige za mladino so posiljene, prilizujejo se mlademu bralcu, ki pa tega ne mara, kaj hitro to spakovanje začuti. Vzmemirljivo novo delo je na primer Deček in reka (H. Bosco), enkrat pustolovski izlet v prostost in podoba večnega beganja, slika davnega Večnega mornarja. In tukaj je reka: nemir, izziv za razmišljanje, za razumevanje narave in življenja ter navdih za velike stvaritve (Murn, Woolf). Tudi Zakleti čajniki, ki so po videzu in opremi izrazito mladinsko delo, so v resnici bleščeča kritika družbe, prevajalec pa je nekatere pojme iznajdljivo ponašil (tristo hudčev: tristo slakov). Po opremi je vsekakor naša knjiga izredna. Na neki razstavi v Zahodni Nemčiji so študente likovne akademije prerisavali opremo naših slikanic.

Kaj moramo imeti v domači knjižnici?

Tudo to je skrb knjižnice. Pri današnji draginji je še kako potrebno smotno nakupovanje. Vsekakor moramo imeti doma nekaj takih knjig, ki spadajo v priročno zbirko vsake knjižnice: slovarje, leksikone, pravopis, slovnice. Potem odloča naša usmerjenost: za svojo stroko moramo imeti doma potrebne knjige. Zgodovinar brez nekega tehnega pregleda svetovne zgodovine je kakor šivilja brez stroja.

V poplavi komercialnega tiska in vsemogočnih vsiljivih akviziterjev je potrebno imeti svetovalec. Treba pa je tudi spremeniti naravnost tistih, ki se jim zdi škoda vsakega dinarja za knjigo, za neumnosti pa odmetavajo denar. V naši občini je še veliko dela, kajti jara gospoda hitreje in bolj zanesljivo pokaže svojo kupno moč druge. Zgledi vlečejo. Kateri bodo močnejši?!

Marija CVETEK

Najdba:

Mengeš — skriva antične zaklade

Z dopisom dne 12.11.1979 je Skupnost otroškega varstva Domžale zaprosila Zavod za spomeniško varstvo v Kranju za soglasje k predvideni gradnji VVZ Mengeš. Zaradi številnih arheoloških lokalitet v neposredni bližini predvidene gradnje (Staretova drevsnica, Semesadika, športna igrišča ob šoli) je zavod med pogoji v soglasju navedel tudi arheološko raziskavo terena.

Po obvestilu izvajalca o pričetku zemeljskih del dne 2.10.1985, je strokovni delavec Zavoda za spomeniško varstvo v Kranju 3.10.1985 opravil arheološki nadzor izkopa. Ugotovljeno je bilo, da je zlasti v SV delu bodočega objekta na več mestih načeta antična kulturna plast, ob poglobljanju izkopa za zaklonišče in temelje dvigala (5.10.1985) pa je bilo najdenih več fragmentov antične kritine (tegule, imbreksi, tudi tubulusi) in nekaj odlomkov antičnih keramičnih posod. Zato so se 7.10.1985 pričela zaščitna arheološka izkopavanja na območju, ki ga je gradnja neposredno ogrozila — t.j. v obsegu temeljev bodočega objekta. V celoti je bilo raziskanih cca 110 m². Povsod tam, kjer se je ob strojnem snemanju humusa ali izkopu pokazala kulturna plast, je bil očiščen planum oz. profil. Tako smo identificirali 4 bivalne objekte, ki so se kazali kot temne lise v produ, pravokotne oblike in dokaj enotne velikosti — 2,5x3,5 m. Debelina kulturnih plasti v teh objekih je znašala cca 40 cm, za toliko so bili očitno vkopani v prod. Glede na ostanke hišnega lepa (ilovica, s katero so hile ometane lesene stene) in oglja je šlo za skromne kolibe z lesenim ogrožjem. ometane z ilovico. Med najdbami lahko kot posebno zanimivost omeni-

mo: ostanek kamnitega ročnega mla (zrmelj), fragment tegule (strešne opeke) z vtisnjenim pečatom izdelovalca in bronast novic cesarja Kladija (41 — 50 n.št.). Glede na ta novic in številne fragmente keramičnih posod lahko objekte datiramo v 1. stol.n.št..

Najdbe tako skromnih bivališč so za antično obdobje — ko popolnoma prevladujejo zidane stavbe z že relativno visoko bivalno kulturo — izredno redke. Način gradnje, kot je ugotovljen na podlagi ostankov na obravnavani lokaciji, izvira iz prazgodovinskega obdobja, ko je bil splošen. Tako smemo domnevati, da gre za naselbino predrimskega prebivalstva (Iliri, Kelti), ki je po rimski okupaciji sicer prevzelo nekatere elemente nove materialne kulture, ki pa je živelo še bolj ali manj na starem nivoju. Verjetno lahko predpostavljamo, da je bil neke v bližini center veleposesti (latifundije, villa rustica), h kateri so spadala tudi ta skromna bivališča domačinov.

Zanimivo je, da je bil tak objekt odkrit že leta 1978 tudi ob zaščitnih arheoloških izkopavanjih na dvorišču podjetja Semesadika v Mengšu. Glede na precejšnjo oddaljenost te lokacije je bila naselbina očitno precej obsežna, tako da se lahko nadajamo novih najdb.

Tone Ravnikar: XI. nadaljevanje

Domžalska domača — vulgo imena

Stob št. 15 — vulgo Pri Avarju, kasneje pri Vesovcu in sedaj pri Andreju.

Ta nekdanji Avarjev grunt je spadal pod mesto Kranj. Kako je nastalo prvo vulgo ime pri Avarju mi ni znano, sedanje vulgo ime pri Andreju je pa nastalo po nekdanjem lastniku te domačije Abe Andreju, ki je bil rojen v Depali vasi. V letu 1929 je ta domačija zapisana kot Ljubljanska cesta št. 25, od leta 1929 dalje pa kot Ljubljanska cesta št. 20.

Po statusu animarum župnije Mengeš iz leta 1811 je bil lastnik te domačije Lovrenc Sever iz Črnuč. Tu so pa takrat stanovali Tomaž Čutnar, njegova žena Urša ter otroka Mica in Matevž. Kasneje so tu stanovali Matija Žendar, žena Neža Tavčar, ki je bila rojena v Ihanu ter otroci: Mica, Neža, Jurij,

Jera, Alenka in Franc, stanovalec Flis in njegova otroka Mica in Marjana, dekla Uršula, vdova Mica Habjan ter njen brat Janez Urbanc. Kasneje je postal gospodar te domačije Jožef Ves iz župnije Stična na Dolenskem, žena Neža rojena Vertačnik iz župnije Vače, ženin oče Anton, prav tako iz župnije Vače. V zakonu so se jima rodili otroci: Janez, Antonija, Marija in Mihael. Tu je stanoval tudi tršaški najdenček Domeniko Disastri. Kasnejši gospodar je bil Jožef Štefular rojen 1802 iz župnije Brdo pri Lukovici, žena Marija rojena Friškovec rojena 1805 in otroci: Silvester, Tomaž in Marija ter Ana Friškovec, ženina sestra. Kasnejši gospodar je bil Jakob Urbanc rojen 1799, ki se je leta 1836 poročil z Marijo Zajc rojeno 1798. V zakonu sta se jima rodila otroka Marija in Marjan. Za njim je postal gospodar te domačije Jožef Ves, recte Habjan, rojen 1801, ki se je poročil z Nežo Friškovec rojeno 1805 iz Ježice. V zakonu so se jima rodili otroci: Marjeta, Jera, Jožef rojen 1841, ki se je leta 1883 poročil z Marjano Pavovec iz Trzina št. 35, Jurij, Alojz in Marija. Tu je živela tudi Uršula Friškovec ženina sestra rojena 1812, ki se je poročila na Ježico. Drugič se je Neža Friškovec poročila z Antonom Mušičem iz Trzina št. 30, ki je bil rojen 1815. V tem zakonu so se jima rodili hči Ivana Mušič, ki je bila rojena 1847 in se je leta 1870 poročila s Francem Pfeiferjem, ki je bil rojen 1843. Franc Pfeifer je bil prvi učitelj v Domžalah in to od leta 1864 do leta 1905, ko je po nekaj mesečni bolezn

umrl. Bil je tudi glavni pobudnik in ustanovitelj domžalske godbe v letu 1884. Bil je pa tudi prvi kapelnik domžalske godbe od leta 184—1889. Tu sta živeli še Marija, hčerka Marjete Ves recte Habjan in Ivana, hčerka Jere Ves recte Habjan. Marjeta Ves, recte Habjan rojena leta 1838 se je leta 1858 poročila s Petrom Dolarjem rojenim 1857 v Zgornjih Domžalah št. 37.

Prvi gospodar, ki ga zasledim v zemljiški knjigi sodišča Domžale je bil na podlagi izročilne pogodbe iz leta 1866 Anton Mušič. Na podlagi kupne pogodbe iz leta 1891 je postal lastnik te domačije Andrej Abe. Na podlagi prisojilnega pisma iz leta 1900 je postala lastnica te domačije Reza Abe iz Stoba št. 15, na podlagi prisojilnega pisma iz leta 1904 pa Valentin Abe. Na podlagi prisojilnega pisma oz. listine iz leta 1919 pa je postala lastnica te domačije Marija Abe, rojena Marolt iz Stoba št. 15.

Po statusu animarum župnije Domžale je bil gospodar te domačije Valentin Abe rojen 1884, ki se je leta 1906 poročil z Marijo Marolt iz Vidma, rojeno leta 1886. V zakonu so se jima rodili otroci: Janez, Franc, in še en Franc, ker je prvi umrl. Franc rojen 1909 se je leta 1951 poročil s Kranjc Marijo — Sofijo. Rodili so se pa še otroci Marija, Julijana in Franciška rojena 1918, ki se je leta 1942 poročila s Tavčar Ivanom. Pri Andreju so pa živeli še očetova sestra Marija rojena 1874, brat Mihael rojen 1877 in brat Franc rojen 1880.

Sedanji lastnik Andrejeve domačije je Marija rojena 1911.

9.30 — 10.30	Vrhopolje, Lenček Dominik
10.30 — 11.15	Krašce, Gasilski dom
11.30 — 12.30	Moravče, na dvorišču KZ Emona

2.4.1986	
8.30 — 9.00	Katarija 11, Srenjšek Jože, pri Vidicu
9.30 — 9.45	Dešen, Ribič, št. 6
10.10 — 10.30	Gora pri Pečah, Dolinar Alojz
11.00 — 11.30	Peče, pri Mal Maksu
11.45 — 12.30	Gaberje pod Limarsko goro, pri Urankarju

ZAMUDNIKI

3.4.1986		4.4.1986	
8.15 uri	Nožice	8.45	Trojane
8.30	Homec	9.00	Ožbolt
9.00	Rova	9.30	Blagovica
9.15	Radomlje	10.00	Krašnja
10.00	Sr. Jarše	10.30	Lukovica
10.30	Domžale	11.00	Šentvid
11.30	Trzin	11.30	Rafolče
12.00	Mengeš	12.00	Dob

5.4.1986	
8.30	Peče
9.00	Moravče
9.30	Krtina
10.00	Prelog pri Ihanu
10.30	Ihan
11.00	Selo pri Ihanu
11.30	Pšata
12.00	Dragomelj

Cepljenje za pse zamudnikov bo na istem kraju, kot je redno cepljenje.

Veterinarski zavod
Kamnik — Domžale

Vsi športniki (ni)so pregledani...

Medicina športa je vedno in povsod capljala za razvojem športa. To je razumljivo, saj so se skozi stoletja spreminjale oblike športnega udejstvovanja, nastajale so nove panoge. S pojavom profesionalnega in vrhunškega športa so se naglo stopnjevale obremenitve v trenažnem in tekmovalnem procesu.

Zdravstveno varstvo športnikov se šele v 20. stoletju pojavlja kot organizirana dejavnost. Leta 1912, po smrti portugalskega maratonca na Olimpijadi v Stocholmu, so sklenili, da morajo biti vsi športniki pred tekmovanjem zdravniško pregledani. Leta 1913 so se prvič zbrali „športni“ zdravniki na svetovnem kongresu v Parzinu in 1928 leta je na Olimpiadi v Los Angelesu zdravstvena služba razvila organizirano zdravstveno postajo.

Tako je zdravstvena služba postala stalen in nepogrešljiv spremljevalec športa — ne samo na tekmovanjih, ampak tudi v postopku selekcije in usmerjanja v športu ter seveda v pripravah na tekmovanje.

Iz povedanega je razvidno, da tudi v zdravstvenem varstvu športnikov lahko v grobem ločimo dve obliki delovanja:

1. KURATIVNA DEJAVNOST, ki se ukvarja s poškodbami, okvarami, boleznimi in utrujenostjo v zvezi s športom in zaradi športa.

2. PREVENTIVNA DEJAVNOST katere namen je preprečevanje nastete zdravstvene problematike; če pa ta že nastopi, naj jo čimprej odkrije in primerno zdravi ter opravi preventivne zdravstvene preglede športnikov, testiranje telesne zmogljivosti, higieno v športu.

V praksi obe obliki predstavljata neločljivo celoto, vendar nam je takšna razdelitev potrebna, da obrazložimo doktrinarni pristop pri izvajanju zdravstvenega varstva v športu. Tako imamo na eni strani „klubskega“ zdravnika, ki iz nekega notranjega nagiba, ne glede na poklicno usmeritev (splošni zdravnik, ortoped, kirurg, neurolog, internist, fiziater, spremlja športnike določenega kluba na tekmovanjih, treningih, v življenju, jim svetuje, jih zdravi in sodeluje v timu s trenerjem, psihologom, fizioterapevtom in vodstvom kluba. Na drugi strani je dispanzer medicina dela prometa in športa (MPDŠ) ali ambulanta MDPŠ, kjer naj bi delali v timu specialist športne medicine ali specialist MDPŠ, višja in srednja medicinska sestra, obe s podiplomskim tečajem iz MDPŠ, ter psiholog. Na razpolago mora biti tudi vsa oprema za potrebne preiskave in testiranje športnikov ter seveda primerni prostori. Če so izpolnjene osnovne zahteve glede kadrov, prostorov in opreme, je takšna zdravstvena enota pooblaščen za opravljanje preventivnih zdravstvenih pregledov športnikov. Sem sodijo zdravstveni pregledi kandidatov za določeno športno Sem sodijo zdravstveni pregledi kandidatov za določeno športno udejstvovanje (usmerjanje in selekcija v športu), obdobjni zdravstveni pregledi športnikov (ugotavljanje zdravstvene ocene o sposobnosti posameznika ali skupine za določen šport).

V Zdravstvenem domu Domžale skoraj dve desetletji deluje pooblaščen tim za preglede športnikov. Trenutno je sestavljen iz specialista MDPŠ in srednje medicinske sestre s podiplomskim tečajem iz MDPŠ. Deluje v sklopu dispanzerja MDPŠ, za preglede in preiskave uporabljamo opremo Zdravstvenega doma. Vse pogostejše tudi zdravimo poškodbe in druga bolezenska stanja v zvezi z športom.

Ves ta čas je bil največji problem plačevanje zdravstvenih storitev. Šlo je namreč za svobodno menjavo dela, kar pomeni, da so morali klubi ali

posamezniki sami plačevati vse preventivne storitve. Večt smo se dogovarjali, da so ti stroški prevelika obremenitev in da ovirajo razvoj zdravstvenega varstva športnikov. V aprilu 1985 sta Občinska zdravstvena skupst in Telesno-kulturna skupnost Domžale na skupni seji sprejeli sklep o financiranju zdravstvenih pregledov športnikov, ki so vključeni v dejavnost na področju Domžalske občine. Po izračunu povprečne cene zdravstvenih pregledov športnikov (cca 6.000.00 din) in glede na število športnikov, za katere je potrebna redna zdravstvena kontrola (cca 350 športnikov) sta obe skupnosti prispevali po 1.500.000, — dinarjev za te namene.

S tem so občani izkazali enkratno stališče do športa in športnikov v naši občini. V Sloveniji bi na prste ene roke lahko prešteli takšne sporazume med zdravstveno in kulturno skupnostjo, čeprav se nekaj podobnega pripravlja tudi na republiškem nivoju.

Torej je bil denar na razpolago, v Zdravstvenem domu smo se pripravili na „naval“ športnikov, pa so se stvari zasukale drugače. Na zdravstvene preglede je prišlo le nekaj več športnikov kot prejšnja leta. Poleg dvigalcev uteži, atletov, tekmovalcev v motošportu in karateistov, ki že vrsto let redno hodijo na zdravstvene kontrole (med njimi tudi vrhunski športniki), smo lansko leto pregledali še nekaj košarkarjev in tekmovalcev selekcije alpskih smučarjev. Kje pa so nogometaši, kegljači, strelci, tenisači, konjeniki, smučarski tekači in skakalci, alpinisti ... itd.

Ob tem si moramo postaviti osnovno vprašanje: zakaj so zdravstveni pregledi športnikov sploh potrebni? Saj so to vendar zdravi ljudje, drugače sploh ne bi bili športniki?

Sklicevanje na pravilnike in doktrino ne bo zadostovalo. Posebne oblike zdravstvene skrbi za športnike smo razvili zato, ker jih uvrščamo med rizične skupine. To pomeni, da so izpostavljeni nadpovprečnim ali celo ekstremnim psihofizičnim obremenitvam in drugim vplivom, ki pogostejše povzročajo poškodbe in druga bolezenska stanja. Športnik naj bi bil torej v načelu zares popolnoma zdrav. Poznamo posameznike, ki so uspešni športniki, kljub taki ali drugačni hibi. Seveda gre tu za izredne osebnosti in specifične športne panoge. Tudi takim naj bi zdravnik pomagal, da „najdejo“ svoj šport. Zdravstvene kontrole pa morajo biti pogostejše in posebno skrbne. Naše izkušnje kažejo, da se

poskušajo v napornih in neustreznih športih tudi posamezniki s težjimi zdravstvenimi okvarami. V takih primerih lahko pride do nepopravljivih posledic in celo invalidnosti. Na tem mestu bi se morali spomniti na rekreativce, ki se „na lastno odgovornost“ izpostavljajo vse večjim naporom (brez zdravstvenega nadzora).

Najbrž sem premalo poudaril, da le timsko delo (trener, zdravnik, psiholog), ki predstavlja najvišjo stopnjo sodelovanja na področju zdravstva in športa, lahko zagotovi optimalne rezultate. In prav žalostno bi bilo, če bi v občini, kjer je skupnost omogočila zdravstveno varstvo športnikov z izdatnimi finančnimi sredstvi, ostali na nerazumljivem, ali celo škodljivem nivoju iskanja stranpoti. Tako upam, da bodo vodstva klubov poleg skrbi za uspeh svojih deklet in fantov, primerno pozornost polagala tudi skrbi za njihovo zdravstveno stanje. Pri tem jih ne bi smel ovirati doktrinarni pristop v zdravstvu.

Čas, ko pripravljamo planske listine o tako imenovanem nacionalnem programu, o dolgoročnem načrtu razvoja telesne kulture v Sloveniji do leta 2000, srednjeročnem načrtu razvoja telesne kulture dejavnosti za obdobje 1986–1990 ter samoupravnem sporazumu o skupnih nalogah TKS občin za obdobje 1986–1990, daje opisani zadevi poseben pečat. To naj bi imeli v mislih delegati Telesno-kulturne skupnosti in Zdravstvene skupnosti občine Domžale, ko bodo odločali o sofinanciranju zdravstvenega varstva športnikov v letu 1986.

Zdravnik — specialist MDPŠ:
GORŠEK dr. Matija

Priključki novih telefonov kar tako?

Za kar velik denar, vplačan pred leti smo le dočakali začetek priključevanja telefonov novim naročnikom v Domžalah in okolici. Pred temi deli bi rad opozoril na izvedbe priključkov in njihov videz. Gre za izvedbo povezave s prosto visečimi kablji od razdelilcev do hiš. Ni videti urejeno in kraju niso v okras prepredene ulice, vaše ceste in naselja s pajčevino visečih kablov. Uspešen korak k ohranitvi lepšega okolja je PTT v Domžalah že opravil, saj je telefonsko omrežje do razdelilcev že izvedel z zemeljskimi kablji, zato tembolj upravičeno pričakujemo tudi drugi del napeljav v enaki izvedbi! Za primerjavo naj navedem, da podjetje elektrodistribucije pri nas že več kot desetletje dosledno uvaja nove priključke z zemeljskimi kablji, enako dela tudi pri prenavljanju krajevnih omrežij. Koliko s tem pridobimo za lepši izgled naselja, je vidno. Prispevajmo še mi malo za lepši videz!

Ob sedaj predvideni napeljavi zračnih ali nadzemnih kabljskih priključkov bi opozoril na možnost vidnih poškodb zgornjega dela hišnih fasad, pa tudi poznejših nevarnosti ob možnem zatekanju meteorne vode po zidu. Želim in priporočam, da bi se temu izognili, kjer se le da. Zato predlagam, da se krajani pogovorimo z izvajalci priključkov ob razgrnjenem projektu izvedbe priključevanja hiš in še pravočasno oskrbimo potrebne izkope in podobno. Zaradi tega nebi smelo biti večjih stroškov za priključke kot normalno, razen za dela potrebnega izkopa zemlje in zasipa po položajni kabla. To pa bi zainteresirani oskrbeli sami.

S tem želim pozvati pristojne Krajevne skupnosti, da sprostijo postopek in skličejo sestance za pogovore na zainteresiranih območjih, PTT podjetje v Domžalah pa istočasno naprosijo za sodelovanje in podporo v tej akciji.

S. Černetič,
Zg. Jarše 57

Kaj mladim pomeni popularna in množična glasba?

V sklopu letošnjega programa izobraževanja v ZSMS je komisija za IPD pri OK ZSMS Domžale v sodelovanju z Delavsko univerzo 10. decembra 1985 pripravila okroglo mizo na temo: Kaj mladim pomeni popularna in množična glasba. Z veliko truda in predhodnega dela smo se tega dne ob 17. uri z najboljšo željo za uspeh okrogle mize zbrali v restavraciji Slamnik. Vsi, ki smo se trudili pri pripravi te okrogle mize smo si želeli čimvečjo udeležbo mladih, ki je bila na naši prvi okrogli mizi zares porazna. A kmalu smo se lahko prepričali, da bo tokrat tudi tako. Bilo nas je okrog 40, ki smo se poskušali pogovoriti o glasbi, njenem pomenu, zvrsteh, razvoju...

Povabljenih je bilo pet predavateljev. Vsak je pokrival svoje področje glasbe: Marjan Ogrinc in Ičo Vidmar — množično in popularno glasbo, ter Stane Habe in Tone Savnik — klasično glasbo, ter vzgojo mladih glasbenikov. Peter Barbač se je zaradi bolezni opravičil. Prvi je z uvodom začel Ičo Vidmar, ki je prihajal k nam z radia študent in se tako vsak dan srečuje z glasbo. Ustavil se je pri pojmu besede glasba, ki danes človeku močno zapolnjuje življenje. Spregovoril je o jazzu, njegovih začetkih in prvih izvajalcih, ter razvoju do današnjih dni, ko je jazz tudi pri nas našel svoje mesto. V nadaljevanju se je v njegov uvod vključil Marjan Ogrinc. Skušal je naš pogovor preusmeriti v nek sistematični red, zato glasbo deli na množično in popularno. Opozori nas, naj ne bi govorili o glasbi (ker je to umetnost), pač pa o muziki ali pop godbi, kot jo danes večkrat imenujemo. Zaradi poenostavitve pogovora smo še vedno ostali pri glasbi. Vedno je povezana s trgom in tudi znotraj nje veljajo tržne zakonitosti (ponudba, povpraševanje). Glasba se neprestano razvija, zato se današnja glasba močno razlikuje od le-te pred 10 ali 20 leti. Razlika je tudi pri izvajalcih. Včasih so si sami pisali besedila in glasbo, danes pa večinoma le pojejo. Tako so znani le izvajalci, pisci besedil in glasbe pa so kljub popularnosti svojih del v ozadju. V vsakem obdobju je glasba odsev družbenih razmer zgodovine. V tem obdobju naš sistem in odnose v njem kritizira predvsem punk. Ugotovili smo, da se punk pri nas vedno bolj uveljavlja, a so problemi še vedno prostori oz. klubi, kjer bi se sestajali pripadniki te zvrsti glasbe. Tako pa jim še vedno ostaja cesta iz česar izhajajo novi problemi. O dosedanjem in nadaljnjem delu ter težavah je govoril Ičo, njegov glavni urednik. Spregovorili smo tudi o medijih, ki nam vsak dan predvajajo

glasbo. Pri tem računajo na nekvalitetno poslušanje, zato je izbor glasbe slab, ista skladba pa se v enem dnevu tudi večkrat ponovi. Problem pri nas je tudi prodor videa na male zaslone, ki pri nas močno zaostaja. Možnost nakupa video tehnike pa je zaradi visokih finančnih stroškov skoraj nemogoča.

V nadaljevanju sta besedo prevzela Stane Habe in Tone Savnik. Naš pogovor je prešel na področje klasične glasbe, problemov glasbene šole, ter vzgoje mladih glasbenikov, ki zahteva velike finančne stroške. Zato upada število učencev klavirja in narašča število obiskovalcev pouka kitare. Stane Habe nam je povedal nekaj o razvoju zborovske glasbe v naši občini, ter problemu pri prehodu osnovnošolske mladine v srednjo šolo. S tem večina njih preneha s petjem. Kljub temu smo ugotovili, da je zborovska glasba v naši občini dobro razvita.

Po tem dokaj obširnem uvodu smo prišli h razpravi, ki se v začetku nikakor ni hotela razviti, potem pa je mlade zanimalo vedno več vprašanj. Na koncu smo že bili pri sproščnem pogovoru in škoda je bilo, da je bila ura že pozna in smo se morali posloviti. Predavateljem smo se zahvalili za lep večer in polni vtisov odšli proti domu. Tako smo kljub majhnemu odzivu mladih uspešno izpeljali še eno okroglo mizo, za kar se moramo zahvaliti tudi pomoči Delavske univerze in tov. Ženovi, ki veliko sodeluje pri izvajanju našega izobraževanja. Vsi udeleženci okrogle mize so bili mnena, da si želijo še več teh srečanj, na katerih se v sproščnem pogovoru pogovorimo o stvareh, ki nas zanimajo. Na koncu se moramo le še vprašati, kje je vzrok za tako majhno udeležbo mladih, ki poskakujejo ob v tem sestavku tolikokrat uporabljeni besedi — GLASBI.

Vodja komisije za IPD
pri OK ZSMS Domžale:
SIMON MAVSAR

Oj, ti zemljica naša...

Kadar proti Brniku, Bledu se pelje kakšen gost, naj le vidi, kakšne sorte imamo na Gorenjskem prst. Ne na njivi, seveda — pač pa na pločnikih in cestah si jo lahko ogleda...

Kmet ljubi zemljo in jo spoštuje, zato jo nemara na asfalt ne nasuje...

Tega je gotovo kriv — traktor, ki ni živ!

Včasih so kmetje s konji in brezovo metlo na polje hodili, da po oranju so za seboj vse pomili... Ali so imeli radi lepo in čisto, ali jim je bilo pač za zemljo hudo?

Takrat je bilo vse precej drugače, pa tudi na cesti nisi rabil krtače...

Res je, pozimi vse to ne drži, pač za pomladne, poletne, jesenske dni.

Še najbolje je, ko pade sneg in ta nam pokrije komunalni ta greh...

Če mogoče koga zbudilo je, naj vendar že enkrat poboljša se...

R.Š.

Toni Bitenc

Marjan Prošenc

Matjaž Rotar

Rok Močilnikar

Matej Šlibar

Mladi smučarji — skakalci govore

Odprto občinsko prvenstvo v smučarskih skokih je pripravilo SD Termit na ihanski 45-meterski skakalnici. Mladih tekmovalcev je bilo na prireditvi vse polno, med njimi tudi skrbni trenerji, pa starši, sorodniki tekmovalcev. Seveda so vsi pozornost pritegovali mladi korajžni skakalci. Ti in pa njihovi trenerji so tudi spregovorili za naše bralce:

TONI BITENC, SK Termit Ihan:

Šele 1 leto in tri mesece skačem, veselje do skakalnega športa pa sem občutil že dosti prej. Vsega me je naučil trener Sašo Kurent, ki sem mu zelo hvaležen za to. Uspehi, to, da sem osvojil občinsko prvenstvo, je zame zelo velika vzpodbuda. Upam le, da bom še napredoval. Vesel sem, da sem razveselil s tem uspehom tudi starše.

MARJAN PROŠENC, SK Termit Ihan:

V šolo hodim v Domžale in sicer na šolo Josipa Broza Tita. Tri leta že skačem, zgledujem pa se po svojem očetu, ki je prav tako skakalec. Doslej sem najdaljši skok opravil, ko sem v Logatcu skočil 40 m. Spominjam se različnih tekmovalcev v Logatcu, Ljubljani, Moravčah, nekajkrat sem se kar dobro odrezal, denimo v Logatcu, ko sem osvojil 2. mesto.

MATJAŽ ROTAR, SD Termit Moravče:

Pravzaprav skačem že kar dolgo, saj sem začel skakati že v mali šoli, torej bo tega že 8 let. Nato sem skakanje, kot se spominjam, za eno leto prekinil in vnovič začel. Moj največji uspeh je 2. mesto na republiškem prvenstvu za mlajše pionirje izpred dveh ali treh let. Bil pa sem tudi že 3. na državnem prvenstvu. Vesel sem, da sem tudi letos v svoji konkurenci občinski prvak.

ROK MOČILNIKAR, SD Termit Moravče:

Hodim v drugi razred osnovne šole, star pa sem 8 let. Skačem zelo rad in me sploh ni strah. Tu na skakalnici v Moravčah sem skočil najdlje 12 m, sploh pa sem bil najdaljši v Logatcu, kjer sem skočil 20 m.

Moj trener Prašnikar že ve, kaj je treba, da bom tudi uspehe še dosegel.

MATEJ ŠLIBAR, SD Termit Moravče:

Spominjam se, da sem prvič skočil, ko sem bil star pet let in pol, bilo je še v mali šoli. Doslej sem skočil najdlje 23,5 m in sicer na tekmovalcu v Titovem Velenju. Moja hiba je nepravilen odskok, ki ga skušam skupaj s trenerjem popraviti. To je v bistvu tudi moja največja težava, res pa je, da je od odskoka tudi vse odvisno. Kolikor boljši, lepši je odskok, toliko boljši skok napraviš.

ROMAN HABJANIČ, SD Termit Moravče:

Deset let sem star, skačem pa tudi že več let. Trenutno sicer ne skačem, ker sem poškodovan. Poškodovan sem se januarja na tekmovalcu na Ciclju. Trener pravi in prav ima, da je tudi pasti treba znati. Sicer pa je najdaljši skok, ki sem ga dosegel, 26 m. Letos bi lahko dosegel še kak dober rezultat, če le ne bi bil poškodovan.

ALEŠ PESTOTNIK, SD Termit Moravče:

Obiskujem 4. razred osnovne šole v Moravčah, star sem pa 10 let. Korajže mi ne manjka, le tehniko bo treba izboljšati, tako pravi tudi trener. Volje za to imam dovolj, za sabo pa tudi že nekaj uspehov. Tretji sem bil v pokalu Elektrotehne, v pokalu Cockta pa sem od 97 tekmovalcev zasedel 11. mesto. Sicer pa sem bil med tistimi, ki smo se rodili 1976 leta najboljši.

SASO KURENT, trener SK Termit Ihan:

Pravzaprav že 25 let skačem, sicer ves čas v istem klubu — SK Ihan. Vesel sem, da mladi, posebno v zadnjem času, kažejo za

skakalni šport vse več veselja, saj jih je kar naenkrat prišlo 10 novih. Tako imam sedaj 15 tekmovalcev in upam le, da bomo s prizadevnim delom dosegli tudi kvaliteto. Kajti le konkurenca — t.j. rivalstvo, ki je zdravo, prinese tudi pravo športno motivacijo za uspešne skoke. Upam na najboljše.

ŠTEFAN KOROŠEC, dosednji predsednik SD Termit Moravče:

Marsikaj me moti pri vrednotenju našega športa in dela v njem. Doslej smo bili nekeje v senci, menda bomo odslej bolj v prioriteti. Zgodilo se je, da trener celo ni imel plačanih niti prevoženih kilometrov, ki jih je opravil. V Moravčah smo vsi veliki entuziasti, poudariti pa želim, da brez pomoči Termita ne bi bilo nič. Že z vožnjami nam pomaga. Sami ne bi zmogli niti plačati prevozov, kaj šele opremo. Tako pa lahko nekaj prispevamo k opremi, večino denarja za opremo tekmovalcev pa morajo seveda primakniti starši. No, nekaj se vendarle premika. Od TKS smo dobili za lani 120.000 dinarjev, kar kaže, da vendarle gre na bolje.

JANEZ PRAŠNIKAR, trener SD Termit Moravče:

Trener v moravškem klubu sem že 7. leto, opravil pa sem tudi vsa mogoča trenerska izpopolnjevanja. V Moravčah je trenutno približno 25 otrok, ki trenirajo skoke. Letos nas žal pestijo poškodbe, sicer pa teh težav nismo imeli. V vseh sezonah doslej smo imeli le 2 poškodbi, letos pa že 4. Lani smo bili v pionirski konkurenci močno pred Ilirijo, tako pa imamo letos s poškodbami veliko smolo. Želel bi povedati tudi to, da je za kakovosten dvig skakalnega športa v majhnem kraju treba storiti mnogo več (in tudi teže) kot v velikem kraju. Želja naših tekmovalcev je, da izdelamo večjo — 60-70 metrsko skakalnico. Taka je za kvaliteten dvig skokov v Moravčah tudi velika nuja. Sicer pa ne gre v našem klubu le za tekmovalce Moravč, temveč so tudi iz Doba, Prevoja in celo iz Trzin.

Roman Habjanič

Aleš Pestotnik

Sašo Kurent

Štefan Korošec

Janez Prašnikar

Mengeški kolesarji zagnano naprej

Kolesarsko društvo Mengeš je imelo sredi februarja občni zbor, na katerem je pregledalo prevožene kilometre v preteklem letu in si postavilo cilje za tekoče leto. O delovanju dobro leto starega društva sem se pogovarjal z novim predsednikom društva Jožetom Rogljem in predsednikom tehnične komisije Jožetom Blejcem.

Koliko Mengšanov oz. okoličanov je v mengeškem društvu?

Kar precej: 137! Vmes je tudi veliko žensk in družin v celoti, posebno celodružinskih članov si želimo še več. Naše društvo deluje kot eno izmed dveh v domžalski občini, zato je bila potreba za ustanovitev še toliko večja, posebno še, ker je Mengeš pravo malo kolesarsko središče.

S čim se lahko pohvalite za preteklo leto?

Aktivnosti je bilo kar precej. Nekaj smo jih omenjali že spotoma, nekaj pa bi jih še izpostavili. Čeprav je bilo sorazmerno slabo vreme, je dobro uspel kolesarski trim Predvor — Mengeš, s katerim bomo nadaljevali tudi letos s pomočjo prizadevnih Ločanov, predvsem gasilcev, smo odlično izvedli občinsko sindikalno prvenstvo v Loki, dvanaest naših kolesarjev se je v kolesarskih dresih povzpelo na Grosslockner, sodelovali smo tudi pri izletih osnovnošolcev in upokojencev, udeležili pa smo se tudi nekaterih zahtevnejših maratonov.

V kakšni smeri se mislite razvijati naprej?

Zasnova je jasna: predvsem gre za množičnost in rekreacijo, kakšnih tekmovalnih ambicij nimamo, ker gre za predrag šport, pa tudi takšnega kadra zaenkrat ni.

In kaj je bilo glavno na občnem zboru?

Prejšnji predsednik je zaradi preobremenjenosti drugega dela predal vodstvo novemu, tajnica je zdaj Inka Malus, blagajničarka pa Lija Vrhovnik. Zelo nam gre na roko krajerna skupnost, ki nam nudi svoje prostore tako za sestanke kot za srečanja, odlično pa sodelujemo tudi z AMD društvom, ki nam je posodilo sobo, ki jo pravkar urejamo, skupaj pa bomo imeli tudi reklamne oz. obvestilne table.

In glavne naloge, ki so pred vami?

Izpeljati želimo vse te akcije, ki smo jih izvedli v preteklem letu, od trima do Preddvara in nazaj (bo 8. junija) odprtega prvenstva v ciklokrosu, ki bo 6.4. v Mengšu. Nanj pa bomo povabili tudi najpomembnejša imena slovenskega kolesarstva — šlo bo za neuradno republiško

prvenstvo — skupina kolesarjev se bo odpravil v Budimpešto, še naprej mislimo z AMD-ejem vred pomagati pri vzgoji in pri organizaciji izletov osnovnošolcev, upamo pa tudi, da bomo ponovno priredili občinsko sindikalno prvenstvo, kljub temu da je izpadlo iz koledarja. Ob tem pa seveda še vrsto manjših in večjih tekmovalj, radi pa bi se dvakrat tedensko zbirali in prirejali rekreacijske vožnje, od tega vsaj enkrat v nedeljo.

Ali se lahko včlani vsakdo?

Seveda. Imamo celo še nekaj dresov, kolo pa mora imeti pač vsak sam. Članarina stane za člane 500 din, za študente in dijake 200, za šolarje pa 100 din. Naša tiha želja je tudi, da bi si nabavili — morda skupaj z AMD-ejem — ozvočenje za avtomobil, tako da bi lažje prirejali tekmovalja, takoj bi lahko objavljali rezultate, pa tudi drugače bi bilo tako ozvočenje dobrodošlo za vsa krajevno skupnost — tudi za druge priložnosti.

Veliko boljše pa tudi verjetno bo, ko boste imeli „svojo“ sobo...

Tako je. Zadovoljni smo, da nam gre na roko tako krajerna skupnost kot AMD, s katerim prav zgradbo sodelujemo. V prenovljeni sobi se bomo lahko zbirali kolesarji tudi v „nekolesarskem“ času, pripravljali bomo tudi vse drugo, tako da bomo mengeški kolesarji lahko še veliko prispevali k boljšemu počutju tovrstne rekreacije željnih krajanov.

Ivan Sivec

Rezultati odprtega občinskega prvenstva v smučarskih skokih

IHAN, 16.2.1986

MLAJŠI PIONIRJI:

1. Meglič Robi	SK Tržič	208,0
2. Jekovec Dejan	SK Tržič	193,1
3. Jekovec Franci	SK Tržič	189,4
4. Grzinčič Damjan	SK Kamnik	176,4
5. Bitenc Toni	SK Termit Ihan	172,3
6. Močilnikar Milan	ŠD Termit Moravče	157,5
7. Ravnikar Tonko	ŠD Termit Moravče	157,0
8. Omahna Toni	ŠD Termit Moravče	153,6
9. Belaj Jani	SK Kamnik	149,6
10. Prošenc Marjan	SK Termit Ihan	147,1
11. Vavpetič Jani	SK Kamnik	136,3
12. Stenko Andrej	SK Zagorje	134,5
13. Korošec Damjan	SK Zagorje	117,8
14. Polanec Zoran	SK Zagorje	117,8
15. Markovšek Borut	SK Zagorje	82,7

Prvak občine Domžale je v tej kategoriji tako postal **TONI BITENC** (SK Termit Ihan), drugi je **MILAN MOČILNIKAR** (ŠD Termit Moravče), tretji pa **TONKO RAVNIKAR**, prav tako član ŠD Termit Moravče.

STAREJŠI PIONIRJI:

1. Triplat Primož	SK Bled	212,3
2. Židan Kostja	SK Elektrotehna Ilirija	200,7
3. Rednjak Danilo	SSK Titovo Velenje	195,6
4. Rotar Matjaž	ŠD Termit Moravče	184,2
5. Oražem Marjan	SK Termit Ihan	170,6
6. Svetlin Peter	ŠD Termit Moravče	165,3
7. Lanišek Franc	SK Kamnik	156,7
8. Ravnikar Bojan	Partizan Dol	156,4
9. Bučar Aleš	ŠD Lopata Celje	144,6

Prvak občine v tej kategoriji je **MATJAŽ ROTAR** (ŠD Termit Moravče), drugi **MARJAN ORAŽEM** (SK Termit Ihan), tretji pa **PETER SVETLIN** (ŠD Termit Moravče).

MLAJŠI MLADINCI:

1. Martinčič Marko	SSK Elektrotehna Ilirija	234,3
2. Močilnikar Jure	ŠD Termit Moravče	176,5
3. Korošec Marko	ŠD Termit Moravče	176,0
4. Omahna Marko	ŠD Termit Moravče	171,1
5. Bučar Robi	ŠD Lopata Celje	168,9

Občinski prvak v kategoriji mlajši mladinci je postal **JURE MOČILNIKAR** (ŠD Termit Moravče), drugi je **MARKO KOROŠEC** (ŠD Termit Moravče), tretji pa **MARKO OMAHNA** (ŠD Termit Moravče).

STAREJŠI MLADINCI:

1. Justin Boris	Iskra Delta Triglav Kranj	243,7
2. Dolenc Borut	Iskra Delta Triglav Kranj	240,2
3. Škerjanc Martin	Iskra Delta Triglav Kranj	234,5
4. Omahna Janko	ŠD Termit Moravče	171,0
5. Golčar Janko	SK Zagorje	169,8
6. Moder Franc	Partizan Dol	162,7

V konkurenci starejši mladinci je **BORIS JUSTIN**, ki je dosegel najdaljši skok dneva (45 m), občinski prvak pa je **JANKO OMAHNA** (ŠD Termit Moravče).

Med člani je občinski prvak **TONE KVEDER** (ŠD Termit Ihan), ki je zbral 175,2 točke. Sicer pa se je uvrstil na odprtem prvenstvu na 8. mesto.

Ob tem velja spregovoriti še nekaj vzpodbudnih besed organizatorjem, ki so uspešno organizirali dokaj zahtevno prireditev. Tudi gledalcev se je zbralo precej, kazalo bi le v prihodnje storiti nekaj več na organizaciji reklame, da bi si prireditev ogledalo več ljudi.

Stane Belak — Šrauf v Krašnji

Stane Belak Šrauf, znani slovenski alpinist, je bil vnovič v Krašnji, kjer je že ob svoji prvi razstavi **HIMALAJA IN MI** našel mnogo prijateljev.

Verjetno mnogi še niso pozabili ogleda razstave Himalaja in mi, ki sta jo organizirala ŠD in KUD Krašnja v mesecu juniju lani. Namen razstave je bil predvsem prikazati zanimivo kulturo in lepote dežele Nepal ter 25-letno ustvarjalnost na področju alpinističnega športa slovenskega alpinista Staneta Belaka-Šraufa.

Obe društvi skupaj sta tedaj lani čisti dohodek razstave namenili slovenski odpravi, ki je od 3. septembra do 25. novembra 1985 poskušala že drugič osvojiti mogočno goro Daulagiri (8167 m) v Himalaji.

V marsičem so bili alpinisti uspešni, toda gora ni bila premagana. Tovariš Belak je ŠD Krašnja sporočil, da želi marljivim prijateljem iz Krašnje prvim pokazati diapozitive in povedati vse, kar so na tej poti doživeli. To obljubo je tudi izpolnil in pripravil izredno zanimivo predavanje „DAULAGIRI 1985“, ki je bilo v petek, 7. februarja 1986 ob 18. uri v avli šole Krašnja.

Občani Krašnje, člani ŠD Krašnja in drugi so z zanimanjem spremljali njegov boj z goro, ki je še ni premagal. Ob zahvali alpinistu za lep večer mu v imenu vseh Krašljanov želimo to, kar si sam najbolj prizadeva — uspeh na Daulagiriju. Srečno Šrauf ob vnovičnem poskusu...

M.B.

Termit — pokrovitelj športnikov

V dneh pred novim letom smo bili v novi stavbi športnih organizacij na Kopaljski cesti priča lepemu in nadvse razveseljivemu dogodku. Predstavniki Termita, delovne organizacije, ki je pred dnevi praznovala 25-letnico svojega obstoja, katera ima svoje temeljne organizacije tako v Moravčah kot v Ihanu, so se s podpisom uradnega dokumenta zavezali, da bodo gmotno pomagali mladim moravškim skakalcem in ihanskim tekačem. S svojo navzočnostjo sta dala tej svečanosti poseben poudarek tudi predsednik SO Domžale Karel Kušar in predsednik Občinskega sindikalnega sveta Miro Birk.

Uvodoma je na tej svečanosti spregovoril direktor Termita Janez Otrin. Poudaril je, da je Termit s svojimi aktivnostmi in sredstvi že doslej bil nenehno prisoten pri vseh pomembnih dogodkih, pridobitvah, akcijah, pa najsi je šlo za gradnje vodovoda, cest, doma družbene samozaščite v Ihanu, NNNP in drugih denimo športnih akcijah. Tako je podpis tega dokumenta pravzaprav le še formalna potrditev tistega, kar se doslej že uresničuje. Odločitev, pomagati moravškim in ihanskim športnikom, so sprejeli delegati na delavskem svetu Termita in gre torej za skupno hotenje vseh delavcev.

Izrazil je upanje, da bo pomoč trajala več kot le 5 let (toliko so se zaenkrat obvezali) oz. tedaj, ko bodo delo prevzeli mlajši. Za letošnje se odločili, da bo vsako od obeh športnih društev prejelo 100.000 din pomoči, za naslednje leto pa se bodo o višini zneska znova odločili.

V imenu športnikov sta se zahvalila predstavnika obeh športnih društev. Ihanci so poudarili že sicer velik Termitov delež pri izgradnji kraja. Potem, ko so lani prejeli Bloudkovo plaketo, je to zanje drugi najpomembnejši dogodek. Želijo, da bodo pod pokroviteljstvom Termita dosegli še večje uspehe. Moravški predstavnik je zatrdil, da pomoč Termita pomeni nadebudnim moravškim skakalcem veliko vzpodbudo pri njihovem delu. Zatrdili so, da bodo z delom opravičili zaupanje, ki jim je bilo izkazano.

V svojem prispevku je predsednik SO Domžale Karel Kušar opozoril na izjemno odzivnost delavcev tega domžalskega kluba na vse izkazane potrebe v krajih, kjer so locirani obrati Termita. Pri razreševanju javnih komunalnih vprašanj je vloga Termita taka, da je ni moč spregledati in je tudi ob tej priložnosti treba izreči za to pripravljenost vso pohvalo.

Karel Kušar je poudaril, da je tak način pomoči športnikom, kakršen je bil podpisan, pot, po kateri bi lahko šla tudi druga podjetja oz. organizacije združenega dela.

Termitov pristop je lahko svetla luč za financiranje tudi drugih športnih zvrsti in društev na področju domžalske občine. Nastopili so časi, ko skozi prispevno stopnjo že danes ni več moč vsega financirati. V imenu skupščine občine Domžale je izrekel vso pohvalo Termitu za tenkočuten pristop v financiranju objektivno potrebnih družbenih aktivnosti. Enako sta to storila tudi predsednik Občinskega sindikalnega sveta Miro Birk in predsednik ZTKO Domžale dr. Mitja Šircelj. M. B.

Foto Repanšek Mengeš

Vido Repanšek
Kidričeva 8
61234 Mengeš
tel. doma: 721-162

Delovni čas:

vsak dan od 14. do 19. ure,
sobota od 8. do 12. ure.

Obrtniki za »Zlato smučko«

(im) Po uspehih smučarskih tekmovanjih v preteklem letu je Obrtno združenje Domžale tudi letos pripravilo ob pomoči Smučarskega društva Domžale dve veleslalomski tekmi za obrtne delavce domžalske občine, vendar v novi obliki: skupaj s tretjo tekmo, ki bo v kratkem, bosta namreč šteli za pokal »Zlata smučka občine Domžale«, ki ga bodo prejeli najboljši obrtni delavci — smučarji v posameznih starostnih kategorijah.

Prvo veleslalomsko tekmovanje so pripravili 4., drugo pa 25. januarja na kranjskogorskem smučišču Podles, vsakega pa se je udeležilo prek 100 tekmovalcev in tekmovalk v treh ženskih in štirih moških starostnih kategorijah. Skupno lovoriko »zlata smučka« bodo prejeli smučarji in smučarke, ki bodo na vseh treh tekmah uspešno privzeli do cilja in hkrati prejeli največ točk za osvojena mesta. Uvrstitve v trinski smučarski ligi za pokal »Zlata smučka« pa bodo odločale tudi o zastopnikih domžalskih obrtnikov na republiškem prvenstvu obrtnikov 22. februarja na Starem vrhu, kjer bosta nastopila po dva najboljša tekmovalca v vsaki starostni kategoriji.

Izidi veleslalomске tekme 4. januarja — ženske A: 1. Tatjana Jagarinec (OZD), 2. Irena Domadenik

(Zora), 3. Lidija Marčuna (OZD), 4. Sabina Pančur (Zora), 5. Dominika Niederwanger (OZD), B: 1. Marija Kališnik (Zora), 2. Milena Januš, 3. Ivanka Peterka (obe OZD), C: 1. Maja Mali, 2. Lenči Kancilja (obe OZD), 3. Francka Zorman (Zora), 4. Ivanka Peterlin, 5. Jožica Niederwanger (obe OZD), moški — A: 1. Peter Majdič, 2. Cveto Jagodic, 3. Janez Kosec, 4. Marko Alič (vsi OZD), 5. Peter Kosec ml. (Zora), B: 1. Sašo Goltez, 2. Marjan Skok, 3. Roman Ščurk, 4. Marko Peterka, 5. Boris Štifter ml. (vsi OZD), C: 1. Mitja Borin, 2. Sašo Kabaj, 3. Ivo Jagarinec, 4. Majcen, 5. Bogdan Slovník (vsi OZD), D: 1. Boris Limovšek (OZD), 2. Milan Zorman (Zora), 3. Jože Mali, 4. Vinko Brodar, 5. Maks Grošelj (vsi OZD).

Izidi veleslalomске tekme 25. januarja — ženske — A: 1. Tatjana

Jagarinec, 2. Lidija Marčun, 3. Marina Alič (vsi OZD), B: 1. Ivanka Peterka (OZD), 2. Marija Kališnik (Zora), 3. Milena Januš (OZD), C: 1. Maja Mali, 2. Lenči Kancilja (obe OZD), moški — A: 1. Cveto Jagodic (OZD), 2. Peter Kosec (Zora), 3. Marko Alič (OZD), 4. Janez Kosec (Zora), 5. Maks Pirnat (OZD), B: 1. Sašo Goltez, 2. Roman Ščurk, 3. Anton Peterka, 4. Roman Hribar, 5. Janez Bevc (vsi OZD), C: 1. Aleksander Kabaj, 2. Mito Borin, 3. Jože Kumar, 4. Andrej Počivavšek, 5. Dušan Januš (vsi OZD), D: 1. Boris Limovšek, 2. Boris Štifter, 3. Zvone Slovník, 4. Ivan Sitar (vsi OZD), E: 1. Vinko Januš (OZD).

Kdaj obnova kegljišča v Domžalah?

V široki paleti športov in športne rekreacije ima tudi kegljanje svoje mesto. Razvoj kegljanja v Sloveniji je imel, oziroma ima svoj odmev tudi v naši občini.

Pred 20 leti je v sedanjem športnem parku, zrasel štiristezni objekt, v tistem času eno prvih avtomatiziranih kegljišč v Sloveniji, ki so ga s prostovoljnimi delom zgradili člani zveze borcev in ŠD Invalid. Z zgraditvijo objekta je kegljaška dejavnost v občini dobila možnost svojega nadaljnjega razvoja, tako v športni rekreaciji kot v športni tekmovalni smeri.

Od samega začetka se je kegljanja držal prizvok »gostilniškega športa« — večina kegljaških objektov je, oziroma deluje ob gostinskih objektih. Napori kegljaških delavcev, Kegljaške zveze Slovenije in KZ Jugoslavije, so ves čas bili usmerjeni v razvoj kegljanja kot športne panoge, enakovredne drugim športom. V zadnjih letih je ob naraščajočih ekonomskih težavah, čutiti upadanje nekaterih oblik rekreativne kegljaške dejavnosti in rast športnega kegljanja.

Vsa nihanja v razvoju in upadanju kegljanja v Sloveniji so imela take ali drugačne posledice v naši občini. Najbolj boleča zadeva pa je objekt, ki tak kakršen je, danes ne omogoča nikakršne kegljaške aktivnosti. Praktično je vsa dejavnost na kegljišču pri POZD Repovž zamrla in se preusmerila na objekt v Jaršah — tristezno kegljišče restavracije Induplati.

Na pobudo kegljaških delavcev, članov KK Domžale, ŠD Invalid, članov sekcij v okviru DO, Občinskega odbora ZVI in Občinske konference ZB, je predsedstvo ZTKO Domžale imenovalo delovno komisijo, ki naj analizira sedanje razmere v kegljaškem športu in izdela predlog možnega razvoja, predvsem sanacije objekta.

Delo je zaključeno s sprejetjem sklepov skupščine TKS Domžale (november 1985), ki je sklenila:

— program sanacije objekta se vključi v program ureditve športnega parka Domžale in začne v prvi prioritetni plan za obdobje 86/90,

— imenuje se odbor za sanacijo kegljišča, katerega člani zastopajo interese športne rekreacije in kegljaškega športa.

Odbor za sanacijo kegljišča je v nadaljnjem delu obdelal finančno konstrukcijo obnove kegljišča, ki temelji na interesih udeležencev tako športne rekreacije kot športnega kegljanja. Vsi opravljeni informativni razgovori s člani sekcij v DO, vseh delavci v DO, SOB, SDK, obrtnem združenju, potrjujejo potrebo pa tudi objektivno realne možnosti za skorajšnje ureditev objekta.

Z ureditvijo kegljišča bo rekreativna dejavnost članov sekcij DO, ŠD Invalid, Interesnih skupnosti v KS, dobila možnost nadaljnjega razmaha, člani Kegljaškega kluba pa možnost kvalitetnega treninga in večjih tekmovalnih uspehov. Ranko Cukrov

Kegljaško prvenstvo posameznikov za leto 85

Prvenstvo posameznikov za leto 1985, začeto v decembru 1985, smo z nastopom najboljših končali v soboto, 18. januarja 1986. Na prvenstvu je nastopilo 20 posameznic in 73 posameznikov. V predtekmovanju na kegljišču Induplati Jarše, so vsi nastopili dvakrat po 100 lučajev mešano, v finale pa se je uvrstilo 6 najboljših posameznic in 12 posameznikov. Finale smo izvedli — zaradi neprimernega objekta v Domžalah — na kegljišču Planinka v Kamniku.

Trije najboljši, pri moških in ženskah, so prejeli medalje; DO Induplati — TOZD Restavracija, pa je pripravila praktična darila, kateri se ob tej priliki iskreno zahvaljujemo.

UVRSTITVE: — ženske —

1. Štrukelj Minka	1 129	(759 + 370)	TOS
2. Osolin Irena	1 126	(780 + 346)	UNI
3. Hribar Joži	1 100	(760 + 340)	TOS
4. Visenjak Marija	1 091	(751 + 340)	NAP
5. Kunstelj Darinka	1 044	(720 + 324)	TOS
6. Berus Dušana	1 039	(711 + 328)	PAP

— moški —

1. Štrukelj Zdravko	1 714	(862 + 852)	TOS
2. Majhenič Bojan	1 634	(823 + 802)	PAP
3. Limovšek Boris	1 619	(816 + 803)	KKD
4. Tomc Slavko	1 607	(790 + 817)	BIRO71
5. Reven Jakob	1 602	(790 + 812)	NAP
6. Cukrov Ranko	1 584	(792 + 792)	KKD
7. Kerč Jože	1 579	(823 + 756)	TOS
8. Lubej Igor	1 528	(792 + 736)	NAP
9. Nahtigal Andrej	1 525	(802 + 723)	TOKO
10. Mohar Brane	1 519	(824 + 695)	UNI
11. Limoni Janez	1 518	(795 + 723)	TOS
12. Pest Marko	1 190	(821 + 369 — pošk.)	TOKO

Ranko Cukrov

REPOVŽ ROMAN, KIDRIČEVA 11

POPRAVILA VSEH VRST TV. RADIJSKIH APARATOV
(MAGNETOFONOV, GRAMOFONOV, TRANSISTORJEV... itd.).

POPRAVILA ELEKTRONIKE AVTOMATIKE PRI AVTOMA-TSKIH STROJIIH.

PRJEMO TUDI NA DOM, ČE NIMATE PREVOZA!

ODPRTO: PONELJEK, SRĖDA, PETEK od 8 do 12 ure
TOREK, ČETRTAK ... od 16 do 19 ure

INFORMACIJE tel: 721-083

SE PRIPOROČAMO!

NAPREDEK
P
L. SERČERJA
TRGOVINA
VELIKA VILANOVIČA
AUDIO
VIDEO
AVTOMATIKA
KIDRIČEVA
SKLADIŠČE

objavlja dela in naloge:

TOZD INVEST SERVIS, vzdrževalna dejavnost r.o., Ljubljana, Verovškova 57

Delovna enota MENGEŠ, Kolodvorska 27

KURJAČA
za samostojno upravljanje obratovanja parnih kotlov z avtomatskim kurjenjem

Pogoji: 3 letna srednja šola kovinarske ali elektro smeri
2 leti delovnih izkušenj
izpit za kurjača z avtomatskim kurjenjem
poskusno delo 60 dni
delo je štirizmzensko.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev objave sprejema 8 dni po
objavi kadrovske—splošni sektor delovne organizacije LEK Ljubljana, Verovškova 57.

Mali oglasi

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel. 737-278.

Mizarsko delovno mizo (HOBL-PONK) rabljeno, lahko tudi starejšo, kupim. Naslov v uredništvu.

Gume „SAVA“ nove 135 SR 13 prodam po 8.500 din za kos. Rugelj, Domžale, Prečna 18 – vsak dan od 15. do 19. ure.

Samski 32 letnik, športnik, iščem garsonjero ali enosobno stanovanje na relaciji Kamnik – Ljubljana. Cenjene ponudbe pod „Slovenec“.

V najem dajem 30 m² površine za mirno obrt ali skladišče. Nahaja se med Domžalami in Kamnikom. Naslov v uredništvu.

Ugodno prodam kavč, plinski štedilnik, krzveno jopo. Pevec, Pelechova 42 a, Preserje.

Zaposlim KV slikopleskarja ali delavca za priučitev. OD po dogovoru, pričetek dela takoj. Franc Križman, Pšata 73, Dol pri Ljubljani.

V soboto, 15.2.1986 sem našla na avtobusni postaji v Domžalah na zvezni cesti rdečo vrečko, v kateri so različni deli za otroško kolo. Lastnik lahko za najdeno povpraša na telefonsko številko 721-570.

V soboto, 15.2.1986 sem na poti iz pokopališča proti Ulici Veljka Vlahoviča in Jarčevi ulici v Domžalah izgubila moško ročno uro. Poštenega najditelja prosim, da mi drag spomin vrne proti nagradi na Jarčevo 9.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, tašče, babice, prababice, sestre in tete

CILKE RAKEF

roj. Podbevšek iz Trzina

izrekamo iskreno zahvalo vsem sorodnikom, bližnjim sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, nesebično pomoč in spremstvo na njeni zadnji poti.

Posebna zahvala velja gospodu župniku za lepo opravljen obred in za globoke besede tolažbe, pevcem za zapete žalostinke in gasilskemu društvu Trzin.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža, očeta, sina, brata in strica

IVANA RAKEFA

iz Trzina

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, bližnjim sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam izrazili sožalje, poklonili cvetje, nam nesebično pomagali in ga spremili na njegovi zadnji poti. Zahvala pevcem za zapete žalostinke, gospodu župniku za lepo opravljen obred, gasilskemu društvu Trzin in DO Toko Domžale.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob smrti moža, očeta, brata in starega očeta

ALOJZA UDOVIČA

V Zideh 6, Trojane.

Ob obletnici se iskreno zahvaljujemo sosedom, sorodnikom in znancem, ki ste nam karkoli pomagali. Hvala za sožalje besede in podarjeno cvetje. Hvala tov. L. Goričanu za poslovljni govor. Enako tudi pevcem iz Sengotar-da in župniku za opravljen obred. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob nepričakovani in boleči izgubi naše ljube žene in mami, hčerke, sestre, tete, snaha ter svakinje

BOŽE CAJHEN

roj. Planinc

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sodelavcem za vso moralno pomoč, katero ste nam nudili v težkih trenutkih.

Hvala sošolcem 1.d in 4.h razreda Srednješolskega centra „Rudolf Maister“ Kamnik, kolektivu, sindikatu, tov. Antonu Bezuku za poslovljne besede ob grobu in sodelavkam upokojenkam, DO Fructal – TOZD Alko Ljubljana, Domžale in Duplica.

Posebna zahvala domžalskim pevcem za zapete žalostinke in gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsem še enkrat najlepša hvala za izraze sožalja, materialno pomoč, številno spremstvo na njeni zadnji poti in prelepo darovano cvetje, s katerim je pokrit njen prerani grob.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža, očeta, deda in brata

FRANCA RAVNIKARJA

iz Gaberja 4 pri Moravčah

se iz vsega srca zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, znancem in prijateljem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in za množično spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo sosedom za izredno pomoč v najtežjih trenutkih, gospodu župniku za opravljen obred, pevcem za zapete žalostinke ter gospodu župniku za poslovljni govor.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem se ob izgubi naše drage sestre in tete

MARIJE VIDERGAR

zahvaljujemo za izrečeno sožalje. Hvala vsem, ki ste jo spremili na njeni zadnji poti, posebno še oktetu Tosama, DU Tosama za poslovljni govor, cerkvenim pevcem in g. župniku za opravljen obred.

Njeni najbližji.

Četudi v grobu zdaj počivaš, med nami živ si, kot si bil, saj vso ljubezen in dobroto si za nas izlil.

V SPOMIN

5. marca mineva leto dni, odkar si nas za vedno zapustil, ti najdražji mož in oči

PETER ŽIBERT

iz Domžal.

Zapustil si nas z globoko bolečino v srcih, ki je čas ne bo nikoli ozdravil. Kruta smrt te je iztrgala iz naše sredine, vendar pa ne iz naših src, kjer boš vedno živel.

Žena Pavla, sinova Peter in Branko.

V SPOMIN

13. marca mineva leto dni, odkar nas je za vedno zapustil naš ljubi mož, ata in stari ata

IVAN KOS

Pekovčev ata iz Moravč.

Njegov utrujeni korak je obstal, njegov glas je onemel. Zdaj v grobu mimo spi, v naših srcih pa še živi.

S tiho bolečino v srcu – žena Ančka, hčerke, zetje in vnučki.

Življenje čelo sprt, nestalen, miru, resnice, sreče je iskal, njegov bil smoter daljen, umel ga ni, zato je pal ... (J.Murn)

V SPOMIN

11. marca mineva leto dni, odkar nas je v 25. letu starosti za vedno zapustil naš dragi

MIRKO KOPRIVNIKAR

Hvala vsem, ki se še kdaj spomnite nanj!

Vsi njegovi.

Zle slutnje so se uresničile in poslovili smo se od naše drage

DANIELE ŽARGI

roj. Kolenc

Zahvaljujemo se vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti, sočustvovali z nami in darovali cvetje in pesmi.

Za sodelovanje se zahvaljujemo ZZB Simona Jenka Domžale in za nagovor predsednika, praporščakom in kolektivu TOKO.

Hvala gospodu župniku za obred.

Žalujoči: mož, hčerka z družino, mama, sestri, brat in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

IVANE MATKO

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, Papirnici Količevu, Kompas TOZD Rent-a-car za darovano cvetje, izraženo pisno ali ustno sožalje, oktetu Tosama za lepo zapete žalostinke ter g. župniku za lepo opravljen obred. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči: vsi njeni.

V SPOMIN

MOJCI CERAR

roj. Mrva iz Imenj pri Moravčah

Mineva leto dni, odkar si odšla od nas za vedno. Zbuditi te ne morejo ne klci tvojih majhnih otrok, ne vseh ostalih, ki žalujemo za teboj. Dom ostaja brez tebe prazen in pust, v naših srcih pa boš ostala za vedno.

Hvala vsem, ki se je spominjate, prižigajte na njenem grobu svečke ali nanj položite cvet v njen spomin.

Vsi tvoji.

FAM FABRIKA MAZIVA KRUŠEVAC
PREDSTAVNIŠTVO DOMŽALE
ŽELODNİK 1 – tel. 721-120

Razpisna komisija o b j a v l j a
prosta dela in naloge

DELAVKA ZA ČIŠČENJE PROSTOROV

s skrajšanim delovnim časom.

Delovni čas po dogovoru – možnost zaposlitve upokojenke ali gospodinje po pogodbi.

Ponudbe pošljite na gornji naslov v roku 8. dni od objave.

ZDRAVSTVENI DOM DOMŽALE n.sol.o.
TOZD "SOZV DOMŽALE", n.sub.o.
61230 Domžale, Titov trg 1

objavlja na podlagi sklepa delavskega sveta prosta dela in naloge

SNAŽILKE za nedolgočasen čas s polnim delovnim časom

Pogoj: končana osnovna šola, zaželen je izpit iz higienskega minimuma, poskusno delo 1 mesec.

Prijave sprejema kadrovska služba ZD Domžale na naslov: ZDRAVSTVENI DOM DOMŽALE – DSSS, 61230 Domžale, Titov trg 1 – 8 dni po objavi.

ZLATARSTVO KRAGOLNIK VILI

o b v e š č a cenjene stranke, da se vrši od 14.2.1986 dalje odkup zlata po novih – višjih cenah in sicer za gram čistega, to je 24 karatnega zlata dobite 3.100 din.

Hkrati obveščamo, da vam v poslovalnici na Ljubljanski cesti 66 v Domžalah nudimo pestro izbiro zlatega in srebrnega nakita po zelo ugodnih cenah, izvršujemo pa tudi vse vrste popravil srebra in zlata.

Pridite in z a dovoljni boste!

Ob 8. marcu pa čaka naše kupce prijetno presenečenje.

Univerza Edvarda Kardelja v Ljubljani
VDO Biotehniška fakulteta n.sol.o.
VTOZD ZA ŽIVINOREJO o.sub.o.
Grobje 3, 61230 Domžale
Komisija za delovna razmerja

ponovno objavlja prosta dela in naloge:

DELA VEC v mešalnici poskusnih krmil v Homcu za določen čas

Pogoji:

- srednja strokovna izobrazba kmetijske smeri ali KV mlinar
- zaželjene delovne izkušnje v mlinarstvu ali industriji proizvodnji krmnih mešanic
- trimesečno poskusno delo.

Kandidati naj prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo v 8 dneh na naslov: VDO Biotehniška fakulteta, VTOZD ZA ŽIVINOREJO, Grobje 3, 61230 Domžale.

Spet veselo pod mengeško marelo

● Drugo veliko prireditev Pod mengeško marelo je začela, ves čas bogatila in tudi zaključila Mengeška godba. Kapelnik Franci Lipičnik je napisal priredbe najbolj uspešnih skladb ansamblov sodelujočih, tako da so godbeniki z glasbo napovedovali vsakogar posebej. In kar je najbolj razveseljivo: ubrano, brez napak, ali drugače povedano: Kajetan Zupan, urednik na Radiu Ljubljana, je menil, da je to treba posneti tudi v studiu, ne samo za priložnostno potrebo...

● Ansambel bratov Stopar iz Loke pri Mengšu je nastopil s pevskim tercetom in tudi z novimi skladbami, ki nakazujejo smer nadaljnjega vzpona. Led je bil na hitro prebit...

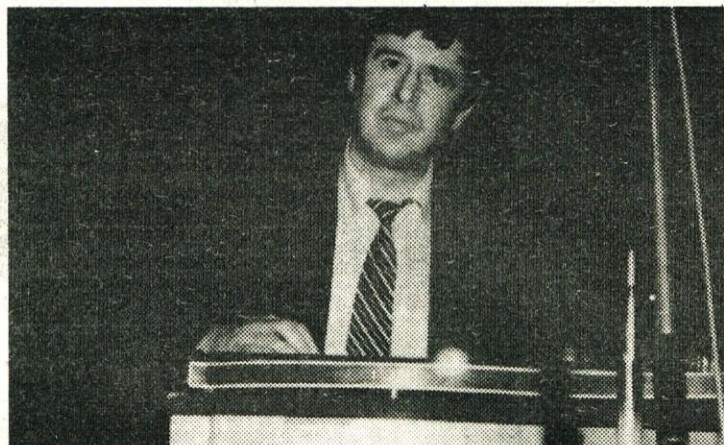
● Kajžarji v nekoliko spremenjeni zasedbi so odlično vžgali. Obetajo se jim dobre uvrstitve na festivalih, novi posnetki na Radiu, seveda pa je tudi zanje glavno navdušen odziv poslušalcev – kot v Mengšu.

● Tine Stare kot osrednja osebnost ter tri nove skladbe izpod marele, ki so vse govorile o domači glasbi in pesmi. To mora priti do srca!

● Prišel, videl, zmagal... bi lahko zapisal za ansambel Marelo, če bi tekmovali. Njihova zmaga je bilo za zdaj obarvana z navdušenim ploskanjem, ob solidnem nadaljnjem delu pa se obeta nov odličen ansambel pod vodstvom Francja Kompareta, in z Lipičnikovo skladbo, ki je bil tudi eden izmed glavnih pri organizaciji, poleg Lojzeta in Slavka Piška, in seveda vrste godbenikov, ki so žrtvovali za prireditev tudi dopust in veliko, veliko vaj in časa za priprave.

● Citrar Miha Dovžan je vžgal tako s Cvetjem v jeseni kot z venčkom narodnih. Tudi sam je bil nadvse zadovoljen, da so v naši občini tako pozorni poslušalci. Še za odrom ni mogel skriti velikega zadovoljstva...

● Drugi gost, poleg Miha, so bili člani avstrijskega ansambla Heimatland echo, z našim harmonikarjem Jožetom Burnikom na čelu. Odličen ansambel, prijazen nastop, prava poslastica za glasbene sladokusce.

● Ko zaigra Miheličev ansambel, se v dvorani vedno nekaj premakne. Tudi tokrat se je. Seveda predvsem zaradi spretnih Miheličevih prstov, Bernardinega glasu, Francetovega petja in krošnje in – ne nazadnje – zaradi basiranja Milana Koklja, ko odhajamo: vsi na ples!

Slamice iz slamnika

NADALJEVANJE PRIREDITVE

Za nekatere je trajala glasbeno-zabavna prireditev Pod mengeško marelo več dni. Zaradi strupeno mrzle dvorane v petek popoldne se je marsikdo prehladil in se je tako potem še nekaj dni v petek popoldne se je marsikdo prehladil in se je tako pot še nekaj dni doma v ritmu polke in valčka ob spominu na marelo tresel... Tudi avtor scenarija.

OBČAN MIHA – KDAJ MENGŠAN?

Ansambli so večji del honorarja odstopili Mengeški godbi, nekateri pa prav vsega. Med njimi tudi eden izmed naših najboljših, če že ne kar najboljši citrar – Miha Dovžan. Miha je že zdaj prijazen do nas, kaj šele bo, ko bo postal naš občan. V Trzinu si je kupil namreč parcelo...

VABILO

Gledalci so bili v petek zaradi mrzle dvorane prisiljeni gledati Mojca Blažej, RTV napovedovalko, kar v plašču. Mojca se jim opravičuje in

vabi vse prizadete skupaj na morje, da bi bilo vsaj povprečje solidno...

POSLEDEK

V petek zvečer se je na odru pojavil tudi Mito Trefalt. Kar tako, zastoj, samo da bi kaj povedal. Tako so v petek zvečer dobili gledalci za isti denar nekaj več. Zato jih ne bo nihče preganjal, oz. zahteval doplačila. Trefalt pa je bil tudi ves iz sebe, ko so mu Mengšani in okoličani tako navdušeno ploskali...

KDAJ BO TO...

Že drugič je Pod marelo nastopil humorist Marjan Roblek – Matevž. Ker je že napol Mengšan, smo mu obljubili, da bo postal častni meščan Mengša. Seveda, ko bo Mengeš postalo mesto...

V MENGŠU SMO VESEL LJUDJE...

Urednik Radijske oddaje Kajetan Zupan se je že tako navadil na Mengeš, da ga po sobotni oddaji ni mogel, z drugimi vred, zapustiti tja do šeste jutranje ure. Pa naj še kdo reče, da slogan: V Mengšu smo veseli ljudje... ne drži!

BRAVO, LIPČNIK...

Mengeška godba pod vodstvom kapelnika Francija Lipičnika se je resnično dobro odrezala, tudi po besedah takšnih obiskovalcev, kot je del Avenikovega ansambla, Borisa Kovarčiča, Lojzeta Slaka, Vitala Ahačiča... Franci pravi, da ga kar skrbi, da ne bo spet kaj narobe...

KAKOR KDO...

Goste iz Avstrije Heimandland echo so bili tako navdušeni nad orgnaizacijo in mengeško gostoljubnostjo, da niso zahtevali honorarja in smo jim morali nekaj potnih stroškov vsiliti. Prav tako pa so se odpovedali celotnemu honorarju vsi godbeniki. Med preostalimi člani pa so bili tudi taki, ki so mislili v dveh dneh zaslužiti za avto...

EVROPSKO SREDIŠČE...

Avstrijci so ob odhodu dejali: Mislili smo, da se šalite, ampak Mengeš je res evropsko središče glasbe!

BREZ "GUŽVE" – PROSIMO...

Izredno se je odrezala tudi Melodija, in je podarila kar dve kitari, med zasebniki pa se je še posebno izkazal Zupan. Le tako naprej, delovne organizacije in zasebniki, s takšno podporo se da prirejati dobra žrebanja!

ZAMAKNITI VZDUŠJE...

Ko nastopi ansambel Francja Miheliča, zavre v dvorani kot v kotlu. Občinstvo ploska, občinstvo žari od navdušenja, občinstvo skoraj ponori... Basist Silvo pravi, da mora samo vse to še prenesti v Hram Rožce.

VINKO KMALU DO FILHARMONIČNEGA ORKESTRA...

Ste že slišali za trio Vinka Sitarja? Vsi še ne, sam pa ga že ima, oziroma z

ženo vred kvartet. Vinko je namreč v najkrajšem času pomagal priti na svet dvema sinovoma. Tako je pač, če se ženiš pozno: mudi se, mudi... Seveda pa tudi iskrene čestitke izpod marele!

ZASLUGE...

Še zadnja novica: Po Mengšu kroži nekaj posameznikov, ki se z vso močjo trkajo po prsih, da je Marela njihova zasluga, samo osebno njihova. Kakor smo proti kolektivni odgovornosti, pa je v tem primeru vendarle treba poudariti, da gre v primeru Marele resnično samo za kolektivni uspeh, ki ga

bo težko preseči. Vsem najzaslužnejšim pa že zdaj medalje na prsi!

FRANCEL RAD POVE...

Temperamentni Franc Kompare je bil pred Marelo precej na trnih, saj ni bil stoodstotno prepričan, da bo njegov ansambel Marela zagotovo vžgal, a se je izkazalo, da je bil vsak strah odveč, saj je Lipičnikova glasba in odlični glasbeniki vžgalo huje od pričakovanja, se je Franc smejal kar okoli ušes. Še vedno sprejema čestitke, po telefonu in osebno, če pa daste za brizgane, vam tudi do podrobnosti razloži, zakaj so tako dobri... SIM

V Gasilskem društvu Rova so pripravili kviz. Najbolj so se odlikovale tekmovalke iz Homca, ki so osvojile 1. mesto. Naslednje tako tekmovalke bodo organizirali v Homcu. — V kviz tekmovalcu so opravili tudi nekaj zanimivih in celo zabavnih preizkušenj.